

ΑΛΚΑΝΙΚΟΙ
ΓΩΝΕΣ
ΙΑΒΗΜΑΤΙΚΟΝ
ΕΠΑΛΙΟΝ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

"Υπεύθυνος συντάξεως
κατά νόμον.
δ. κ. Δ. I. KONTOMERKOΣ
Πρόεδρος του Συνδέσμου

"Οργανον τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν, μεταδίδον τὰς σκέψεις καὶ γνώμας
αὐτῶν, ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Μεγάλου Χωρίου.

'Αποστέλλεται δωρεὰν καὶ ὅταν τὸ διαβάσῃς, νὰ τὸ δώσῃς νὰ τὸ διαβάσῃ
ὅποις γνωστός σας Μεγαλοχωρίτης δὲν τὸ ἔλαβε.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1957

Αριθ. Φύλλου 8
Γράψατε τὰ ζητήματα τοῦ
Χωρίου μας τακτικά.

ΗΝΩΜΕΝΟΙ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Δὲν θὰ ἀπαριθμήσωμεν τὰ πλεῖστα ὅσα ἔργα τοῦ χωριοῦ
μας τὰ ὅποια ἐπραγματοποιήθησαν μέχρι τοῦδε διὰ τῆς
ἀνέκαθεν χρησιμοποιουμένης ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου μεθόδου
τῆς συστηματικῆς καλλιεργείας, τῶν κατὰ καιροὺς αὐθορ-
μήτως ἐκδηλουμένων μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ συγχωρια-
νῶν μας, ἀτομικῶν πρωτοβουλιῶν (τάματα κ.λ.π.) διὰ
νὰ τονίσωμεν δύο τινά :

Α' Τὴν σταθεράν ἀποχήν τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ πάσης το-
πικῆς, κομματικῆς, πολιτειακῆς καὶ κοινωνικῆς ἀντιθέ-
σεως καὶ διαμάχης, τοῦ Συνδέσμου παρέχοντος πάντοτε
τὸν ἑαυτόν του, ὡς παράδειγμα ὅμονοίας καὶ ἐνότητος.

Β' Τὴν πρωτοφανῆ δρᾶσιν τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τοῦ
ἔτους 1905 καὶ ἐντεῦθεν, τόσον κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐν
Κωνσταντινουπόλει λειτουργίας του, ὃσον καὶ κατὰ τὴν
περίοδον τῆς ἐν Ἀθήναις τοιαύτης.

Οφείλομεν νὰ ἔξαρωμεν τὴν θερμὴν συμπαράστασιν,
τὴν ὁποίαν εὗρεν ὁ Σύνδεσμος πάντοτε εἰς τὴν δρᾶσιν του,
ἐκ μέρους τῆς ἐκπροσωπούσης τὸ Μεγάλο Χωρίο Κοινο-
τικῆς μας Ἀρχῆς.

Ίδιαιτέρως διερέπομεν νὰ ἔξαρωμεν τὴν ἐπίσης θερ-

μὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν πατρικὴν στοργὴν διὰ τὸ
χωρίο μας, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, ἐκ μέρους τοῦ
ἔξοχωτάτου Νομάρχου μας κ. Γεωργίου Μαρκοπούλου,
τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν ὅπως μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ εὐχαρι-
στήσωμεν θερμῶς ἐξ ὄντος τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλο-
χωριτῶν.

Ἐπίσης δὲν λησμονοῦμεν τὴν πάντοτε πρόθυμον καὶ
θερμὴν συμπαράστασιν, τὴν ὁποίαν εὗρε καὶ εὐρίσκει ὁ
Σύνδεσμος εἰς κάθε προσπάθειάν του διὰ τὴν ἐπίλυσιν
τῶν ζητημάτων τοῦ χωριοῦ μας, ἐκ μέρους τοῦ παλαιμά-
χου συγχωριανοῦ μας κ. Ἀνδρέα Ι. Πουρνάρα.

"Οπως δύμας μέχρι τοῦδε, οὕτω καὶ ἐφ' ἔξης διερέπομεν
ἡνωμένοι ὅλοι μαζί, μὲ τὴν ἴδιαν πίστιν καὶ τὸν αὐτὸν
ἔνθουσιασμὸν νὰ συμβάλωμεν πρὸς δλοκλήρωσιν τῶν σκο-
πῶν τοῦ Συνδέσμου τοῦ Χωρίου μας.

Οἱ σκοποὶ τοῦ Συνδέσμου εἶναι γνωστοὶ καὶ ἐκπληροῦν-
ται βαθμιαίως ἀλλὰ σταθερῶς μὲ τὸ ἀνέκαθεν σύνθημα
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Κύριε 'Υπουργέ,

Ἡ τιμητικὴ παρουσία 'Υμῶν εἰς τὴν πρὸ τριμήνου περίπου
σύσκεψιν τῶν Δ.Σ. τῶν Εύρυτανικῶν Σωματείων, ὑπὸ τὴν
Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπακτίας
καὶ Εύρυτανίας, μᾶς ἐγέμισεν ἀπὸ χαράν, διὰ μίαν ὀκόμη φο-
ράν, διότι παρὰ τὸν φόρτον τῶν δοχολειῶν σας ἐπὶ τῶν γε-
νικῶν τῆς Χώρας μας ζητημάτων, δὲν λησμονεῖται ὅτι τυγχά-
νετε τέκνον τῆς Εύρυτανίας.

Ὦς γνωστόν, μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων τῆς συσκέψεως,
συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα ἀνεγέρσεως Τουριστικοῦ ξενοδο-
χείου ἐν Εύρυτανίᾳ.

Δὲν χωρεῖ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς
τοποθεσίας τοῦ ξενοδοχείου αὐτοῦ, θὰ πρυτανεύσῃ ἡ ἀμερο-
ληψία καὶ τὸ εὐρύτερον συμφέρον τοῦ Τουρισμοῦ, ἐφ' ὃσον
μάλιστα κατ' εύτυχη σύμπτωσιν τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνάγεται
εἰς τὴν 'Υμετέραν ἀρμοδιότητα, ἐκτὸς ἢν ἡ ἐκλογὴ αὗτη περι-
ορίζεται μεταξὺ τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν καὶ ἀποκλεί-
ονται τὰ χωρία.

Ἄντλοιντες τὸ θάρρος, καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα ἀπὸ
τὴν λάμπουσαν 'Υμετέραν εὐθυκρισίαν καὶ ἀμεροληψίαν,
ἀδιστάκτως διακηρύσσομεν καὶ διαβεβαιοῦμεν πάντας ὅτι,
μοναδικὴ θέσις ἐν Εύρυτανίᾳ, συγκεντρώνουσα τὰς περισσο-
τέρας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιούτου ξενοδοχείου,
εἶναι τὸ ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τοπίον «'Αγιος Ἀθανάσιος».

Ἡ ὑπόδειξις μας αὕτη, ἀσφαλῶς θὰ προκαλέσῃ ἀντιζηλίαν
καὶ ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς πόλεως Καρπενησίου καὶ τῶν
γειτονικῶν μας χωρίων. Δὲν πταίει ὅμως τὸ Μεγάλο Χωρίο,
ἐὰν ἡ φύσις ἔτυχε νὰ τοῦ δωρήσῃ τὸ περὶ οὖ πρόκειται ἀξιο-
θαύμαστον τοπίον τοῦ ὅποιου μέχρι ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου,
γραφικώτερον δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Εύρυτανίαν.

Ἀποφεύγομεν νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς τὰ φυ-

σικὰ χαρίσματα τοῦ ἐν λόγῳ τοπίου, διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ
(ὅπως συνήθως συμβαίνει) ὅτι ἐπαινοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸν
τόπον τῆς καταγωγῆς μας.

Δὲν διστάζομεν ὅμως κ. 'Υπουργὲ νὰ παρακαλέσωμεν 'Υ-
μᾶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ τοπίον αὐτό, ἵνα
σχηματίσετε ἴδιαν ἀντίληψιν, ὅπότε εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ
μᾶς δικαιώσητε καὶ θὰ ἀπαντήσητε 'Υμεῖς εἰς τοὺς ἔχοντας
ἀντιρρήσεις, μὲ τὸ ρητὸν «'Ιδού ἡ Ρόδος, ίδού καὶ τὸ πήδημα».

Ἐξυπακούεται ὅτι, μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς ἀνε-
γέρσεως τοῦ Υποδεικνυόμενου ξενοδοχείου, θὰ ἔχει πραγμα-
τοποιηθῆ ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. ἡ ἐπέκτασις τοῦ δικτύου αὐτῆς, ἡ
τούλαχιστον θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ κατὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω
σύσκεψιν 'Υμετέρα δήλωσις ὅτι, καταβάλλονται προσπάθειαι
ὅπως ἡ Δ.Ε.Η. ἔγκαταστήσῃ προσωρινῶς τὴν ἐκ Λεβαδείας
ἢ ἄλλην τινὰ πλεονάζουσαν γεννήτριαν, πρὸς ἔξυπηρέτησιν
τῶν πέριξ τοῦ Καρπενησίου χωρίων δι' ἡλεκτρισμοῦ, μεταξὺ
τῶν ὅποιων περιλαμβάνεται φυσικῶς καὶ τὸ Μεγάλο Χωρίο.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἔξελίξεως τοῦ ἀνών
ζητήματος, τελοῦμεν ἐν ἀνάμονῃ τῆς διοιστικῆς ἐγκρίσεως
καὶ χορηγήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἡμῶν αἰτηθέντος
δανείου ἐκ δραχμῶν 120.000, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἡμι-
τελοῦς καὶ μικροῦ διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ μεγάλου δι' ἡμᾶς
Κοινοτικοῦ μας ξενοδοχείου, πρὸιν ἐπέλθῃ φθορὰ ἐκ τῶν βρο-
χῶν, τῆς μέχρι τοῦδε δι' ἀτομικῆς πρωτοβουλίας συντελεσθεί-
σης ἐργασίας.

Ἐν τέλει δὲν παραλείπομεν νὰ υπενθυμίσωμεν τὸ ζήτημα
τοῦ ἐπαναχαρακτηρισμοῦ ὡς 'Εθνικῆς τῆς ἀρτηριοακῆς ὁδοῦ
Καρπενησίου — Προυσοῦ καὶ τὴν ἔναρξιν ἐργασιῶν ἐκ τοῦ
ἐν Γαύρῳ τέρματος αὐτοκινήτων πρὸς Κλειδί, διὰ νὰ σταματή-
σουν τὰ ἐπὶ 50 χρόνια συνεχιζόμενα «Μπαλώματα» τῆς δοῦ
ταύτης, διότι ἔτην θὰ συνεχίζεται ἡ κατασκευὴ ἀπὸ ἐνδιάμεσα
σημεία, οὔτε μετὰ ἄλλα 50 χρόνια, δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ
ἢ δι' αὐτοκινήτων σύνδεσης Καρπενησίου — Προυσοῦ.

Μετὰ σεβασμοῦ

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΥΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Κύριε Ύπουργε και Κύριε Νομάρχα,

Είναι γνωστόν ότι τό Μεγάλο Χωριό έχει μίαν εύάριθμον κίνησιν έπιβατών διά τό Καρπενήσι και τάναπαλιν.

Η κοινοτική δόδος Μεγάλου Χωρίου συνδέεται μὲ τήν έπαρχιακήν τοιαύτην παρὰ τήν θέσιν «Άγιος Γεώργιος» ή «Πλατανιάς» πρό τοῦ Γαύρου. Είναι δὲ ἀποδεδειγμένον ότι, τά λεωφορεῖα, πούλμαν, φορτηγά και λοιπά αὐτοκίνητα, δύνανται νὰ πηγαινοέρχωνται ἀφόβως εἰς τό Μεγάλο Χωριό.

Παρὰ ταῦτα οἱ ἐπιβάται Μεγάλου Χωρίου ύποχρεοῦνται υπὸ τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. Εύρυτανίας νὰ ἐπιβιβάζωνται και ἀποβιβάζωνται εἰς τήν συνοικίαν «Γαύρος» και ἐκεῖθεν νὰ πεζοποροῦν ἀνηφορικὸν δρόμον ἐπὶ 20 ἔως 40 λεπτὰ τῆς ὥρας (ἀναλόγως τῆς ήλικίας των) διά νὰ φθάσουν εἰς τό χωριό.

Ἐν ἔτει 1957 νομίζομεν ότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ταλαιπωροῦνται οἱ ἀνθρωποι αὐτοὶ και νὰ μὴ ἀπολαμβάνουν ίσης μεταχειρίσεως μὲ τοὺς συνανθρώπους των, πρὸς χάριν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ.

Τὰ Κ.Τ.Ε.Λ. στηρίζομενα εἰς τήν κατοχύρωσιν τοῦ ἐπαγ-

γέλματός των, νομίζουν ότι ἔχουν μόνον δικαιώματα και ἀδιαφοροῦν τελείως διά τὰς πρὸς τό κοινὸν ύποχρεώσεις των.

Οἱ ἐπιβάται ὁμως νομίζουν μὲ τήν σειράν των ότι, μαζὶ μὲ τὰς ύποχρεώσεις των πρὸς τό Κράτος, ἔχουν και αὐτοὶ δικαιώματα και συνεπῶς δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀφήνωνται εἰς τήν διάθεσιν τῶν Κ.Τ.Ε.Λ. ως εἰδη ἀψύχων ἐκμεταλλευσίμων ἐμπορευμάτων.

Οθεν εὐσεβάστως παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξῃτε τὰ δέοντα, πρὸς καθιέρωσιν δύο δρομολογίων ἡμερησίως Καρπενήσιου — Μεγάλου Χωρίου διά τοὺς θερινοὺς μῆνας και ἐνὸς τοιούτου διά τοὺς χειμερινούς.

Ἐξυπακούεται ότι, διὰ τοῦ προκειμένου αἰτήματός μας, δὲν ύπονοοῦμεν κατάργησιν τῶν διὰ «Γαύρον» δρομολογίων, οὔτε ἄλλων τοιούτων.

Εὐελπιστοῦντες εἰς τὰ ύμετερα πατρικὰ αἰσθήματα ύπερ τοῦ χωριοῦ μας, διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χριστόφορος, τήν παρελθούσαν Δευτέραν 5 τρέχοντος, ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον κ. Δημήτριον Ἰ. Κοντομέρκον εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μας.

Μετὰ προσοχῆς και πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ἤκουσεν ό Σεβασμιώτατος, τὰ ἀφορῶντα τὸ χωριό μας ζητήματα, ώς ταῦτα ἀνεπτύχθησαν υπὸ τοῦ κ. Προέδρου.

Ο Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τή εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τῆς ΦΩΝΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ, ἀπευθύνει διὰ αὐτῆς πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Χωριοῦ μας και τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτας, θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τήν εύσεβειαν και τὸν πόθον των, ὅπως ἀποκτήσουν καλὸν ιερέα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποχωρήσαντος ἐκ τῆς ἐνορίας μας τοιούτου.

Μετὰ χαρᾶς ὅθεν πληροφορεῖ ότι ἡδη ἦρχισεν ἡ νόμιμος διαδικασία πρὸς τοῦτο και μετὰ τήν ἑκπνοήν τῆς μηνιαίσας προθεσμίας, θὰ προχωρήσῃ εἰς τήν ἐκλογήν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων.

Οσοι εἶχαν αὐτῶν δὲν ἀποκλεισθοῦν διὰ λόγους πνευματικούς και ἡθικούς, οὕτοι θὰ ἀνακηρυχθοῦν ύποψήφιοι, δηλότε κατά

τὸν νόμον, θὰ προκριθῇ δ ἔχων τὰ περισσότερα γραμματικὰ προσόντα.

Ἐάν τυχὸν ἐκ τούτων τῶν ύπερτερούντων, ἥθελον παρουσιασθῇ πλείονες τῶν δύο, τότε δ Μητροπολίτης θὰ ἐκλέξῃ ἐκεῖνον τὸν δόποιον προτιμᾶ ἡ ἐνορία και οἱ ἐν γένει Μεγαλοχωρίται.

Ἄπευθύνει θερμὴν παράκλησιν ώς και πιστεύει ὅπως τὸν μέλλοντα ιερέα, τὸν βοηθόσουν πάντες εἰς τὸ ἔργον και τὴν ἀποστολήν του ἐπὶ γενικῷ καλῷ.

Ἐν τέλει συνεχάρη τὸν Σύνδεσμον διὰ τήν ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν Παρεκκλησίων Ἀγίου Δημήτριου και Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Νέου, εύχηθεις ταχείαν πραγματοποίησιν τούτων.

Σημειωτέον ότι καθ' ὅσον ἀφορᾶ τήν περίπτωσιν προτιμήσεως ἐκ μέρους τῆς ἐνορίας και τῶν ἐν γένει Μεγαλοχωρίτων, ύπεβλήθη αἰτησις τῆς ἐνορίας, τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου και κατοίκων Μεγαλοχωριτῶν πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον, δι' ης αἰτεῖται ὅπως ἐκλεγῆ δ αἰδεσιμώτατος Κωνσταντίνος Τριχόπουλος, καταγόμενος ἐκ Προυσοῦ και τυγχάνων ἐφημέριος τοῦ χωρίου Κορισχάδες.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

Μὲ τὸν ἕδιο ἐνθουσιασμὸ και τήν ἕδια πίστη ποὺ ξεκίνησε δ Σύνδεσμος κατά τό ἔτος 1936 γιὰ τήν ύδρευσι ὅλων τῶν συνοικιῶν τοῦ Χωριοῦ μας, ξεκίνα τώρα γιὰ τήν ἀποπεράτωσι τοῦ Κοινοτικοῦ μας ξενοδοχείου.

Τὸ ξενοδοχεῖο μας δὲν πρόκειται νὰ καλύψῃ μία ἀπλῆ ἀνάγκη τοῦ χωριοῦ μας, σὰν ἐκείνη ποὺ ἐκάλυπτε στά παλή χρόνια (δηλαδὴ τήν ἀπολλαγὴ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ξενιτεμένων Μεγαλοχωριτῶν, ἀπὸ τὰ ύποχρεωτικὰ καταλύματα τῶν μεταβατικῶν ἀποστασμάτων χωροφυλακῆς τοῦ καιροῦ ἔκείνου), οὔτε πρόκειται νὰ προσθέσῃ ἔνα ἀκόμη καφενεῖο διὰ τοὺς καφενοβίους τοῦ χωριοῦ.

Πρόκειται νὰ συντελέσῃ πολὺ στήν ἀνάπτυξι τοῦ Τουρισμοῦ. Η ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὸ χωριό μας, έχει ώς κυριώτερο και ιερό διὰ τοὺς Μεγαλοχωρίτας σκοπό, νὰ δώσῃ τὰ μέσα εἰς τοὺς κατοίκους του, διὰ νὰ ζοῦν ἀνθρωπινά, ώστε νὰ σταματήσῃ τὸ μεγάλο κακὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὸν καθένα και τῆς φυγῆς πρὸς τὰς πόλεις. Ἐκ τῆς φυγῆς δὲ αὐτῆς, εἶναι γνωστὸ ὅτι, ἐσβυσαν και συνεχῶς σβύνουν, πολλά, ἀπὸ τὰ γνωστὰ παλαιά και ἀρχοντικὰ ἐπώνυμα τοῦ χωριοῦ μας.

Η Κοινότης μας μὲ τὸν ἰσχνὸ προϋπολογισμὸ της, ἐνισχύεισα ἀπὸ τήν ἀτομικὴ πρωτοβουλία ὠρισμένων ἔκ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Μεγαλοχωριτῶν, ξεκίνησε γιὰ τήν ἀνοικοδόμησι τοῦ ξενοδοχείου ἐκ τριῶν πατωμάτων, ἐπὶ ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου.

Τὸ ἔργον αὐτό, συγκρινόμενον πρὸς τήν οἰκονομικὴ κατάστασι τῆς Κοινότητος, είναι ἀληθῶς τεράστιον. Ἀρχισε και αὐτό, δηλοῦ διὰ τὰ μεγάλα ἔργα, ἐκ τοῦ μηδενός, μὲ μοναδικὸ κεφάλαιο τὸν ἐνθουσιασμὸ και τήν φλόγα τῆς πίστεως διὰ τήν ἀναγκαιότητα τοῦ ἔργου και τήν ιερότητα τοῦ σκοποῦ.

Ἄπὸ ἔλλειψιν ὁμως ἄλλων χρημάτων, ἐσταμάτησαν οἱ οἰκοδομικαὶ ἔργασίαι εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα.

Ο Ὁργανισμὸς Τουριστικῆς Πίστεως ἀπὸ τὸ δόποιον ἔκητηθή δάνειον 120.000, δραχμῶν, δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη δριστικῶς ἀν θὰ τὸ χορηγήσῃ. Ἀλλὰ και ἀν τὸ χορηγήσῃ, δὲν ἀρκεῖ διὰ τήν ἀποπεράτωσι τοῦ ἔργου και συνεπῶς διατρέχομεν τὸν κίνδυνον τῆς φθορᾶς τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἔργασιῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τούτου, προσκαλούμεθα και πάλιν ως Μεγαλοχωρίται νὰ ικανοποιήσωμεν τήν δικαίαν ύπερηφάνειάν μας διὰ τὸ ώραίο Μεγάλο Χωριό.

Πρέπει και πάλιν νὰ δώσωμεν δείγματα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Πρέπει και πάλιν, ὅλοι ὅσοι ἐγεννήθημεν εἰς τό Μεγάλο Χωριό και ὅλοι ὅσοι καταγόμενα και τήν δικαίαν ύπερηφάνειαν μαζὶ τὸν δρόμο τῆς ἀδιαφορίας και νὰ ἀκολουθήσωμεν ὅλοι μαζὶ τὸν δρόμο τοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν τόπον εἰς τὸν δόποιον ἔγεννήθημεν, ἐβαπτίσθημεν τὰ πρῶτα γράμματα. Ἀδιαφορία

διὰ τὸν τόπον μας αὐτόν, σημαίνει ἀχαριστίαν καὶ ἀγνωμοσύνην ποὺ ἀποτελοῦν τὰ μεγαλύτερα ἀμαρτήματα.

Πρέπει νὰ συνεχίσουμε τὴν ἴστορία καὶ τὰς παραδόσεις μας, ἡνωμένοι καὶ τώρα ὅπως πάντοτε ὅλοι μαζὶ ὡς Μεγαλοχωρῖται.

Ἄσ ζωντανέψουν εἰς τὴν μνήμην μας, αἱ φωτειναὶ μορφαὶ τῶν ἀειμήστων προγόνων μας, οἱ δόποιοι ὄπουδήποτε καὶ ἀν εὐρίσκοντο, δὲν ξεχνοῦσαν ποτὲ τὸ χωριό τους καὶ τὸ βοηθοῦσαν ἄλλος πολὺ καὶ ἄλλος ὀλίγο, κάθε φορὰ ποὺ τὸ χωριό μας εἶχεν ἀνάγκη διὰ κοινωφελῆ ἔργα.

Ο Σύνδεσμος ξεκινᾶ καὶ πάλιν γιὰ μιὰ μεγάλη ἔξόρμησι, νὰ συντελέσῃ εἰς ἐνίσχυσι τῆς Κοινότητος, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ξενοδοχείου, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι προθύμως θὰ τὸν συντρέξουν, ὅχι μόνον τὰ μέλη του καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ ὥραίου χωριοῦ μας, ἄλλα καὶ κάθε ἄλλος Μεγαλοχωρίτης ὄπουδήποτε εὐρισκόμενος.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὸ προσκλητήριον τοῦτο. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ περιμένῃ διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀν ἔδωσε ὁ ἄλλος, διὰ νὰ δόσῃ καὶ αὐτός, ἢ νὰ συγκρίνῃ τὸ ποσὸν ποὺ θὰ δόσῃ αὐτὸς μὲ τὸ ποσὸν ποὺ ἔδοσεν ὁ ἄλλος.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΥΝΔΕΘΟΥΝ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΩΝ ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ύπὸ τῆς Πανευρυτανικῆς Εταιρίας ἀπεστάλη πρὸς τοὺς Εύρυτανας ὑπουργοὺς κ.κ. Κ. Τσάτσον καὶ Χρυ. Καραπιπέρην τὸ κάτωθι ἀναλυτικὸν ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν ζητημάτων ὁδοποίας, ἐξηλεκτρισμοῦ καὶ τουρισμοῦ τοῦ νομοῦ Εύρυτανίας.

Κύριοι Υπουργοί,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπὸ δψιν σας τὰ πορίσματα τῆς γενομένης πρὸ δημερῶν πρωτοβουλία τῆς «Πανευρυτανικῆς Εταιρίας» συσκέψεως τῶν Εύρυτανικῶν σωματείων καὶ τῶν Πολιτευτῶν Εύρυτανίας παρουσίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ κ. Τσάτσον καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας.

Α' ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Διὰ νὰ λυθῇ ἵκανοποιητικῶς τὸ χρονίζον ἐπὶ ἔνα δόλοκληρον αἰῶνα συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Εύρυτανίας κρίνεται ἀπαραίτητον νὰ ληφθοῦν ἄνευ ἀναβολῆς τὰ ἀκόλουθα μέτρα :

1) Νὰ προγραμματισθοῦν αἱ κύριαι ὁδοὶ καὶ ἀρτηρίαι τῆς Εύρυτανίας, ἡ κατασκευὴ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ προηγηθῇ παντὸς ἄλλου δημοσίου ἔργου εἰς τὸν νομόν. Εἶναι δὲ αὔται αἱ ἔξης (ἐκτὸς τῆς ὑπαρχούσης ὁδοῦ Καρπενησίου—Αγρινίου).

α) Ἡ ἀπὸ 50 καὶ πλέον ἑτῶν χαραχθεῖσα καὶ μελετηθεῖσα παραποτάμιος ὁδὸς Καρπενησίου—Κλειδοῦ—Προυσοῦ.

β) Ἡ ὁδικὴ ἀρτηρία Καρπενησίου πρὸς Καρδίτσαν μέσον τῶν τ. δήμων Κτημενίων Δολόπων.

γ) Ἡ ὁδικὴ ἀρτηρία πρὸς Αμφιλοχίαν—Ηπειρον μέσον τοῦ τ. δήμου Απεραντίων.

δ) Ἡ ὁδικὴ σύνδεσις τῆς Εύρυτανίας μὲ τὴν Ναυπακτίαν μέσον τοῦ τ. δήμου Εύρυτάνων.

2) Νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ΕΘΝΙΚΑΙ ΟΔΟΙ αἱ ὡς ἀνω ἀρτηρίαι καθ' ὃσον πρόκειται νὰ συνδέσουν τὴν Θεσσαλίαν, τὴν

Ἄποτελεῖ πραγματικὴν τιμὴν ἡ ἐνίσχυσις τῆς προσπαθείας αὐτῆς τοῦ Συνδέσμου.

Ἄποστέλλοντες τὴν εἰσφορὰν σας ὑπὲρ τοῦ ξενοδοχείου εἰς τὸν Σύνδεσμόν μας, θὰ λαμβάνετε ἀπόδειξιν κανονικήν τοῦ Ταμία αὐτοῦ.

Αἱ εἰσφοραὶ σας συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν θὰ κατατίθενται ἐπ' ὄντος τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ελλάδος καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ ξενοδοχεῖον.

Διατελοῦμεν μετὰ πατριωτικῶν χαιρετισμῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου

‘Ο Πρόεδρος

Δ. Ι. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

‘Ο Γεν. Γραμματεὺς

Γ. Ι. ΔΑΝΙΛΗΣ

‘Ο Αντιπρόεδρος

N. I. ΦΛΩΡΟΣ

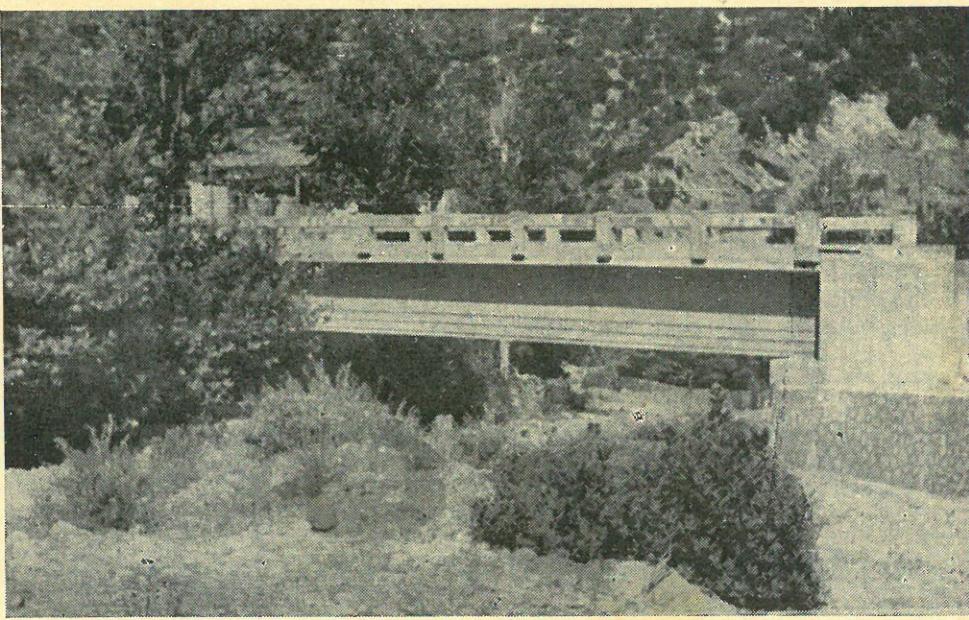
‘Ο Ταμίας

I. A. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Σύμβουλοι

Δ. Α. ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΣ, X. I. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

X. I. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἡ νέα γέφυρα τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Καρπενησίου - Προυσοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐκ Χελιδῶνος κατερχομένου χειμάρρου, ἡ ὁποία συνέδεσε τὰ δύο τμήματα τῆς συνοικίας Γαύρου πρὸς Κλειδί.

νων συγκοινωνιακῶν ἔργων τοῦ νομοῦ, διὰ τὴν ὁδικὴν σύνδεσιν τῶν κοινοτήτων μὲ τὰς κυρίας ἀρτηρίας.

Ἐπειδὴ παρετηρήθησαν ὡρισμέναι διαφωνίαι μεταξὺ διαφόρων κοινοτήτων ὃσον ἀφορᾶ τὴν λεπτομερειακὴν χάραξιν τῶν ὁδικῶν ἀρτηριῶν καθὼς καὶ τὴν ὁδικὴν σύνδεσιν τῶν κοινοτήτων μεταξὺ των καὶ μετὰ τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ, διὰ τῶν κεντρικῶν ἀρτηριῶν, τὰ τοπικὰ σωματεῖα ἀνέλαβον ὅπως, συνεννούμενα καὶ μὲ τὰ κοινοτικὰ συμβούλια τῆς περιφερείας των, συντάξουν ἰδιαίτερα ὑπομνήματα, βάσει τῶν ὁποίων ἡ «Πανευρυτανική Εταιρία» θὰ καταρτίσῃ τὸ συντονιστικὸν σημείωμα τῶν ἐπὶ μέρους ὁδικῶν δικτύων τῆς Εύρυτανίας, ἀρμοδιότητος τοῦ Νομοταμένου ἐπαρχιακοῦ ταμείου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

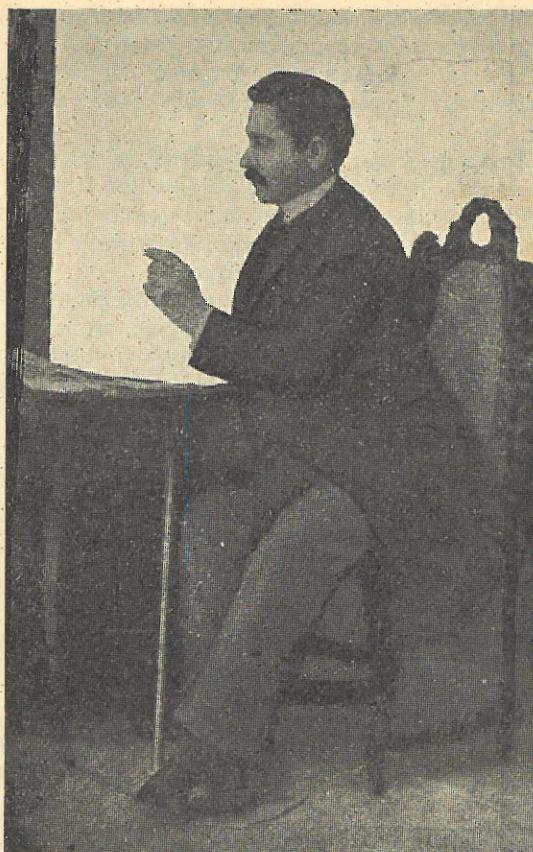
Πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὅντα ἔμψυχα καὶ ἄψυχα ὑποκύπτουν εἰς τὸν αἰώνιον καὶ ἀτεγκτὸν νόμον τῆς φθορᾶς.

Τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐγένετο ἔξαιρεσίς τοῦ Ἐλευθερίου Οἰκονόμου.

Παρέδωκε τὸ πνεῦμα τὰς πρωΐνας ὥρας τῆς 4ης Μαΐου 1957, εἰς ἡλικίαν ἑγγίζουσαν τοὺς ἑνενήκοντα ἑνιαυτούς. Ὁ Ἐλευθέριος Οἰκονόμου ἔπαισε νὰ ὑπάρχῃ διὰ τὸν ἔξω κόσμον ἀπὸ τριετίας περίπου, διότι ὑποστὰς παράλυσιν τῶν κάτω ἄκρων δὲν ἤδυνατο νὰ κινηθῇ. Ἔκειτο, αἰχμάλωτος τῆς καίνης καὶ ἐκεῖ ἔζη μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς μακρᾶς καὶ ἀκαταπονήτου δραστηριότητος, ἥτις τὸν διέκρινε καθ' ὅλον τὸν βίον του.

Μέγιστον ποσοστὸν τῆς δραστηριότητός του κατηγάλωσε εἰς τὴν προσπάθειάν του νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τὸ Μ. Χωριό, τὴν γενέτειράν του.

Πράγματι, ὁ ἐκλιπὼν ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ δημοτικὸν σχολεῖον

Φωτογραφία τοῦ ἔτους 1905, ὅτε ίδρυθη ὁ Σύνδεσμος.

Ἐν ἀναμονῇ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργειῶν τὰς ὄποιας ὑπεσχέθη νὰ κάμη παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπουργῷ διὰ παριστάμενος κατὰ τὴν σύσκεψιν ὑπουργὸς κ. Τσάτσος, ἡ «Πανευρυτανικὴ Ἐταιρία» ἐπιφυλάσσεται νὰ ὑποβάλῃ εἰδίκὸν ὑπόμνημα συντασ- σόμενον παρὰ τῶν τεχνικῶν μελῶν τῆς Ἐταιρίας.

Γ' ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἡ τουριστικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς Εύρυτανίας εἶναι τελείως ὑποτυπωδῆς. Παραλλήλως πρὸς τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν βελτιώσεως τῆς συγκοινωνίας, καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ἀνοικοδόμησις εὐπροσώπου τουριστικοῦ ξενοδοχείου ἐν Καρπενησίᾳ, καθὼς καὶ μικρῶν τουριστικῶν περιπτέρων εἰς διάφορα τουριστικῶς ἀξιοποίησιμα σημεῖα τοῦ νομοῦ. «Ολοὶ οἱ μετέχοντες τῆς συσκέψεως ἐσημείωσαν μὲ ίκανοποίησιν τὴν δήλωσιν τοῦ παρισταμένου κ. ὑπουργοῦ διὰ τοῦ νέον προύπολογισμὸν θὰ ἐγγραφῇ ὅπως δήποτε πίστωσις διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τουρι- στικοῦ ξενοδοχείου Καρπενησίου.

Μὲ συμπατριακούς χαιρετισμούς
Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

‘Ο Πρόεδρος
ΑΝΔΡ. Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

‘Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΙΩ. Γ. ΤΣΙΑΝΤΗΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΕΙΣ "ΑΓΙΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ,"

Εἰς τὸ γραφικῶταν τοπίον «"Αγιος Ἀθανάσιος» τοῦ χωριοῦ μας, ἀνηγέρθη Τουριστικὸν Περιπτέρον τὸ ὅποιον περιλαμβάνει 2 ὑπνοδωμάτια μὲ 5 κλινῆς, σαλωνάκι, μπουφέ, λουτροκαμπινὲ καὶ 2 βεράντες.

Ἐπερατώθη ἡ στέγη καὶ κατὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς μηνὸς, ὑπόλογίζεται διὰ τὸν ἀναγέρεσθαι τὴν στέγην τὸν προστάτην τῆς ἐκμεταλλεύσεως, διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου εἰς πλήρη λειτουργίαν.

‘Ο κ. Νομάρχης, εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὅποιου ὡφείλεται ἡ ἀνέγερσις τοῦ περιπτέρου, ὡς μᾶς ἐδήλωσε, σκέπτεται νὰ διαθέσῃ καὶ νέαν πίστωσιν διὰ προσθήκην 3 ἀκόμη ὑπνοδωματίων.

Διαβιβάζομεν καὶ πάλιν πρὸς τὸν σεβαστόν μας κ. Νομάρχην θερμὰς εὐχαριστίας ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν.

Η.Φ.Τ.Μ.Χ.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ Η "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ,"

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ * ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1905

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 26Β - ΤΗΛΕΦ. 57.601

‘Αποστείλατε τὰ ἐμβάσματά σας διὰ τὸν Σύνδεσμον εἰς τὰ Γραφεῖα ὡτοῦ, ἐπ' ὅνδρα τοῦ ταμίου κ. Ιωάννου Α. Σταθοπούλου.

τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἀκόμη δύο ἔτη φοιτήσεως εἰς τὸ Ἐλληνικὸν Σχολεῖον, ἔξεντεύθη εἰς Κων/πολιν.

Ἐκεῖ παραλλήλως μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς βιοπάλης, εἰς τὸν ὅποιον ἀπεδύθη, δὲν ἔχεχασε τὸ Μ. Χωριό.

Πόθος του, δὲν ἐστάθη μόνον ἡ ἐπιδίωξις τοῦ πλούτου· πόθος του, ἐστάθη καὶ διετηρήθη μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἡ ἔξυψωσις καὶ πρόδοση τοῦ Μ. Χωριοῦ, διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων ὀφελίμων εἰς αὐτό.

Εἰς τοιαύτας ὅμως περιπτώσεις δὲν ἀρκεῖ τοῦ ἐνὸς μόνον ἡ προθυμία καὶ ἡ ἀρωγή.

Ταχέως ἀντελήφθη διὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται ὀμαδικὴ προσπάθεια.

Τότε συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς συμπήξεως ἐνὸς Σωματείου Ἀδελφότητος, ὡς ἔλεγεν, μεταξὺ τῶν Μεγαλοχωριτῶν τῶν διαμενόντων ἐν Κων/πόλει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παροχῆς ὑλικῆς καὶ θύμικῆς βοηθείας πρὸς τὸ Μ. Χωριό.

Δὲν ἡγνόει τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσκολίας τὰς ὄποιας ἐνεῖχε ἡ ἰδέα του, διὰ τοὺς Ὁμογενεῖς τῆς Κων/πόλεως ὑπὸ τὸ καθεστώς τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ, ὃπου οἰαδήποτε κίνησις τῆς Ἀδελφότητος ἤδυνατο νὰ παρεξηγηθῇ ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ στοιχίσῃ ἐνδεχομένως καὶ τὴν ζωὴν τῶν μεμυημένων.

Τὰ κίνητρα δύθεν πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς συμπήξεως τῆς Ἀδελφότητος ὑπερηκόντισαν τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους, διότι ἔξεπορεύοντο ἀπὸ ψυχὴν πάλλουσαν ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην, ὑπὲρ τοῦ Μ. Χωριοῦ.

Τῆς ἰδέας ταύτης, λοιπόν, ἐγένετο διαπρύσιος κῆρυξ μεταξὺ τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ἡτις εὗρεν θερμὴν ἀπήχησιν μεταξὺ αὐτῶν.

Καὶ οὕτω ἐν ἔτει 1905 συνεστήθη ἡ Ἀδελφότης τῶν ἐν Κων/πόλει Μεγαλοχωριτῶν ὑπὸ 12 κατ' ἀρχὰς Μεγαλοχωριτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ Ἀγία Παρασκευή». Ἐγένετο διὰ πρώτους Γενικὸς Γραμματεὺς διατηρήσας τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Κατόπιν δὲ ἐγένετο Πρόεδρος αὐτῆς.

Καθ' ὅλον τὸν βίον τῆς Ἀδελφότητος ἐν Κων/πόλει εἴτε ὁ Γεν. Γραμματεὺς, εἴτε ὡς Πρόεδρος ταύτης, δὲν ἐσταμάτησεν οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὑπέρ τοῦ Μ. Χωριοῦ, μέσω τῆς Ἀδελφότητος καὶ μόνον.

Οὐδέποτε ὡχλεῖτο διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ἡθικὰς καὶ ὑλικὰς.

Τούναντίον αὐτὸς ὡχλεῖ καὶ παρεκίνει. Καὶ εἶναι γνωστὸν τί ἐπετέλεσεν εἰς τὸ Μ. Χωριό, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐν Κων/πόλει λειτουργίας τῆς Ἀδελφότητος ἐκείνη, ὡς εἶναι ἡ ριζικὴ ἀνακαίνησις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χωριοῦ μας, κ.λ.π.

Γενικῶς τὸν ἐκλιπόντα ἐκόσμει ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Μ. Χωριό

έκδηλουμένη παντοιοτρόπως έξειλιχθεῖσα εἰς βίωμά του.

Διότι όχι μόνον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀδελφότητος ἐνδιέφερετο πρὸς τὸ καλὸν τοῦ Μ. Χωριοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀτομικὴν του μόρφωσιν διέθεσεν ὑπὲρ τούτου, τοὺς κατοίκους τοῦ ὅποιου ἐπὶ 25ετίαν ἔμελψεν μὲ τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν.

Μή τυχὼν ἀνωτέρας μορφώσεως, παρὰ τὴν θέλησίν του, καὶ διψῶν διὰ πνευματικὴν τρόφην, κατήρτισεν ἀξιόλογον βιβλιοθήκην εἰς τὴν ὅποιαν πρώτην θέσιν κατεῖχον, ἴστορικά, ἐγκυκλοπαιδικά, γεωπονικά, Λεξικά καὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἔργα. Ἐκόμη εὔρισκε κανεὶς ἔκει καὶ σπανίας ἔκδόσεις.

Τὴν βιβλιοθήκην ταύτην θὰ ἐδωρεῖτο μετὰ θάνατον εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦ Μ. Χωριοῦ. Πλὴν ὅμως ἐκάη ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ ἀδελφοῦ του Θεοδώρου, εἰς τὴν ὅποιαν ἐφύλασσετο κατὰ τὴν κατοχὴν διὰ τὸν φόβον τῆς καταστροφῆς ἢ διαρπαγῆς, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἀπέφυγεν τελικῶς κατὰ τὸν κατ' Αὔγουστον 1944 ἐμπρησμὸν τοῦ Μ. Χωριοῦ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἡ ἀπώλεια τῆς βιβλιοθήκης, τὸν ἐπότισε μὲ πικρίσιν διατηροθεῖσα μέχρι τοῦ θανάτου του.

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσχολίαι τοῦ ἐκλιπόντος δὲν ἐστάθησαν ἵκαναι νὰ τὸν ἀποτρέψουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἔργασθῇ ὑπὲρ τῆς Ἀδελφότητος. Ὑπὸ ὑπερτέρου ζῆλου καὶ ἀγάπης κατεχόμενος ὑπὲρ τῆς γενετέρας του κατένεμε κατὰ τοιούτον τρόπον, τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, οὕτως ὡστε, νὰ δύναται ν' ἀπασχολεῖται καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Δι' ὅσους κόπους καὶ φροντίδας κατέβαλεν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του, ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ Μ. Χωριοῦ, γράφομεν τὰς γραμμάς ταύτας καὶ οὐχὶ ἐκ συνηθείας καὶ διαθέσεως πρὸς ὕμνους καὶ ἐγκώμια, διὰ τὸν ἐκλιπόντα.

“Ἄς γίνη δι’ ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους παράδειγμα.

“Ἄς τὸν μιμηθῶμεν εἰς τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τότε Ἀδελφότητος τῆς «Ἀγίας Παρασκευῆς» καὶ ἀς μάθωμεν νὰ διαθέτωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ νεωτεροὶ δλίγας ὥρας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ Συνδέσμου μας, πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὅποιον τὸ 1905 ὁ ἐκλιπῶν μετὰ τῶν 12 ἄλλων συγχωριανῶν μας, ἥτοι τῆς ἐξυψώσεως τῆς πολιτικῆς καὶ ὑλικῆς στάθμης τοῦ Μ. Χωριοῦ. Δὲν θὰ ἥτο ὑπερβολή, ἐὰν ἐλέγομεν ὅτι ὁ Ἐλευθερίος Οίκονόμου, διὰ τῆς ὡς ἀνω συμβολῆς του, ὑπὲρ τοῦ Μ. Χωριοῦ, «Χαλκοῦ διαρκέστερον, τελέσεν ἔαυτῷ μνημεῖον».

“Ἄς είναι αἰωνία ἡ μνήμη του.

Γ. Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δὲν ὑπάρχει πιὰ ὁ καλός μας καὶ ἀγαπημένος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μας Θεοδόσιος Αναγνωστόπουλος.

“Ἐφυγε καὶ αὐτὸς γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο, τὸν αἰώνιο ποὺ δὲν ὑπάρχουν οὔτε πόνοι, οὔτε λύπες, οὔτε στεναγμοί.

“Ἐφυγε ὅμως πολὺ ἐνώρις χωρὶς νὰ συμπληρώσῃ οὔτε τὰ 40 χρόνια ζωῆς καὶ αὐτὸς εἶναι ποὺ λύπησε περισσότερο τὴν ἀπαργύρητη οἰκογένειά του, ὅχι ὅμως δλιγάτερο καὶ ἡμᾶς ὅσους τὸν γνωρίσαμε ὡς οἰκογενειάρχη, ὡς ἐπαγγελματία, ὡς ἄνθρωπο καὶ ὡς Πρόεδρο τοῦ Χωριοῦ μας.

“Ἄγαπησε καὶ αὐτὸς τὸ χωριό του καὶ ὅταν ἀνεδείχθη Πρόεδρος, τότε φάνηκε πόσο μεγάλος ἦταν ὁ πόθος του γιὰ τὴν πρόσδο τοῦ Μεγάλου χωριοῦ.

Στὸν δλίγο καιρὸ ποὺ ἦταν Πρόεδρος, ἔπαιρνε τὶς ἀποφάσεις δημοκρατικὰ μαζὶ μὲ τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἦταν ἀλύγιστος, μονολιθικὸς καὶ ἀνεπιρέαστος ἐκτελεστῆς τῶν ἀποφάσεων ποὺ ἔπαιρνε.

Στὴν ἔκτελεση τοῦ καθήκοντος ὡς Πρόεδρος, ποτὲ δὲν ὑπέλογιζε τὸ ἀτομικὸ του σύμφερον. Ὁταν πραγματικὸς Μεγαλοχρήτης ἔως τὸ κόκκαλο μέχρι τὴν τελευταία πνοὴ τῆς ζωῆς του.

“Ἡ συνεργασία του μὲ τὸν Σύνδεσμο τοῦ χωριοῦ μας, ἦταν πλήρης καὶ ὑπόδειγματική. Ποτὲ δὲν ἀρνήθηκε καλούμενος νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του. γιὰ τὸ γενικό καλὸ τοῦ τόπου του.

“Ἄς είναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τοῦ χωριοῦ του ποὺ τὸν σκέπασε καὶ ἡ μνήμη του αἰωνία. Ἡμεῖς ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσωμε τὴν συμπάθη μορφή του.

Εἴθε ἡ ἔξ “Τύφους παρηγορία νὰ χύνῃ βάλσαμο γλυκὸ στὴν καρδιὰ τῆς ἀπαργυρήτου συντρόφου τῆς ζωῆς του Βασιλικῆς, τῶν παιδιῶν του, τῶν γονέων καὶ συγγενῶν, πρὸς τοὺς ὅποιους στέλνομεν συλληπητήρια γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀγαπητοῦ εἰς δλους Θεοδόση.

Δ.Ι.Κ.

• KOINΩΝΙΚΑ •

Διωρίσθη Διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου τοῦ χωριοῦ μας ὁ κ. Πολυχρόνης Βαρούτας. Οὕτω τὸ Τ.Τ.Τ. ἐφ' ἔξῆς θὰ λειτουργήσῃ πλήρως, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ λειτουργήσῃ καὶ Ταμιευτήριον καταθέσεων, ὡς ἐλειτούργει προπολεμικῶς.

ΓΑΜΟΙ

Κατὰ τὸ ἐτήσιον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ προηγουμένου φύλλου, μᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι ἐτελέσθησαν οἱ ἀκόλουθοι γάμοι Μεγαλοχωριτῶν ἢ Μεγαλοχωριτούσων,

κ. Ιωάννου Β. Παλιούρα	μετὰ τῆς Δ/δος Μαρίας Τ. Λώλου
κ. Σπύρου Α. Βονόρτα	» Ολυμπίας Μεταξᾶ
κ. Δημητρίου Αν. Χασκοπούλου	» Γεωργίας Α. Αναγνωστοπούλου

κ. Αποστόλου Φραντζῆ	» Ιωάννας Γ. Σκλαβιόνου
κ. Νικολάου Βαστάκη	» Γεωργίας Φ. Μπατακασῆ
κ. Ιωάννου Τάσιου	» Βασιλικῆς Π. Μακρυγιάννη
κ. Αποστόλου Ι. Δημοπούλου	» Βασιλικῆς Β. Παλιούρα
κ. Κων/ντίου Ι. Γιαταγάνα	» Ηβῆς Ν. Αντωνοπούλου
κ. Χαραλάμπους Α. Λαδοπούλου	» Ιωάννας Κ. Καραδημήτρη
κ. Ανέστη Ψημάδη	» Περσεφ. Δ. Δασκαλοπούλου
κ. Στεφάνου Βλάχου	» Γεωργίας Γ. Μπουρνάζου

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἐπίσης μᾶς ἀνεκοινώθη ὅτι ἐγεννήθησαν τέκνα τῶν κάτωθι Μεγαλοχωριτῶν.

Τοῦ κ. Βασιλείου Κ. Μωρίκη (ἀρρεν.)

» Τηλεμάχου Σ. Παπαγιάννη	»
» Ντίνου Ανδρ. Τουλούπα	»
» Κωνσταντίου Α. Κατῆ	»
» Βασιλείου Χαντζαντώνη	(θῆλυ)
» Σταύρου Αθ. Καρύση	»
» Γεωγίου Ι. Πριοβόλου	»
» Κωνσταντίνου Παπαροϊδάμη	»
» Ιωάννου Αραπογιάννη	»

ΘΑΝΑΤΟΙ

‘Ελευθέριος Γ. Οίκονόμου	‘Ιωάννης Γ. Κατσιγιάννης
‘Ιωάννης Α. Πριγκηφύλλης	‘Ολγα Γ. Μανθοπούλου
Σπυρίδων Ι. Γιαταγάνας	Μαρία Αθ. Ράπτη
Θεοδόσιος Δ. Αναγνωστόπουλος	Ελένη Θ. Παπαχαραλάμπους
Σπυρίδων Γ. Ρότσικας	Βασιλική Δ. Κατσιγιάννη
Κωνσταντίνος Ι. Λιάτσιος	Μαρία Αθ. Χάσκου
‘Αγαθοκλῆς Α. Κοντομέρκος	Μαρία Ι. Λατού

ΔΩΡΕΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΟΥ

“Η οἰκογένεια Βασιλείου Μ. Μανθοπούλου ἀπέστειλεν ἔξ Aύστραλίας μέσω τοῦ Συνδέσμου μας δραχ. 407 ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τοῦ χωριοῦ μας.

“Ο Σύνδεσμος διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τοῦ χωριοῦ μας ἀντὶ στεφάνων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν αὐτοῦ Ελευθερίου Γ. Οίκονόμου δραχ. 500 καὶ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ τακτικοῦ μέλους ‘Ολγας Γ. Μανθοπούλου δραχ. 200.

ΟΤΙ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΚΟΠΙΑΝ ΜΑΣ

Εἶναι ἀκατανόητος καὶ πολὺ περίεργος ἡ ἐμμονὴ τῆς διὰ νημάτων κινουμένης Σχολικῆς μας Ἐπιτροπῆς, πρὸς διεκδίκησιν τῆς κυριότητος τοῦ κοινοτικοῦ κτιρίου, εἰς τὸ ὅποιον στεγάζονται τὸ Τηλεγραφείον καὶ ὁ Σταθμὸς Χωροφυλακῆς τοῦ Χωριοῦ μας.

“Η Κοινότης, ἀντὶ νὰ ἀναγράφει εἰς τοὺς κατηγορίας προϋπολογισμοὺς τῆς, τὰ ἐνοίκια τοῦ κτιρίου ὡς ἔσοδα καὶ ἀντιστοίχως ὡς ἔξοδα ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου μας, ἐπέτρεπε κατὰ παράκλησιν καὶ χάριν εὐκολίας, νὰ εἰσπράττωνται ταῦτα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὴν ἀγαθὴν ταύτην πρᾶξιν τῆς ίδιοκτητήριας Κοινότητος, ἐκμεταλλευομένη τώρα ἡ Σχολική Ἐπιτροπή, στηρίζει τὴν διεκδίκησιν τῆς.

‘Ο ίσχυρισμὸς τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι, ἐπειδὴ σιωπη-

ρῶς ἐπὶ τριακονταετίαν εἰσπράττει αὕτη τὰ ἔνοίκια τοῦ κτιρίου, ἀπέκτησε δῆθεν νομίμως καὶ τὴν κυριότητα τούτου, εἶναι ἀπαράδεκτος ἀπὸ τοὺς 99,5% τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν.

Φαίνεται ὅτι ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ λησμονεῖ τὸν Ἀγραφὸν Νόμον, ὁ δόποιος εἶναι ἵσχυρότερος παντὸς ἄλλου Νόμου καὶ κατὰ τὸν δόποιον "Ἀγραφὸν Νόμον, τὸ κτίριον αὐτὸν καθὼς καὶ τὸ ξενοδοχεῖον, εἶναι δίδυμα ἀδέλφια, τὰ δόποια ἀνηγέρθησαν πρὸ ὀγδοηκονταετίας περίπου, ἐπὶ κοινοτικῶν οἰκοπέδων, διὰ προαιρετικῶν εἰσφορῶν τῶν Μεγαλοχωριτῶν καὶ οὐχὶ τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν, οὔτε τοῦ Δημοσίου καὶ συνεπῶς ἀνήκουν κατὰ κυριότητα ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό, τὸ δόποιον δὲν ἔκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν Σχολικήν, οὔτε ἄλλην τινὰ ἐπιτροπὴν ἢ ἴδιωτην, ἀλλ' ἔκπροσωπεῖται μόνον ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν μας Ἀρχήν.

Τὸ ἴστορικὸν αὐτὸν γεγονός τῆς ἀνεγέρσεως καὶ τῆς κυριότητος τῶν κοινοτικῶν κτιρίων, τὸ ἐνθυμοῦνται καλῶς καὶ τὸ δύμολογοῦν, ὅχι μόνον οἱ γεροντότεροι ἐκ τῶν ἐπιζώντων Μεγαλοχωριτῶν, ὡς εἶναι οἱ ὑπεργόρδηκοντούτιδες κ.κ. Γεώργιος Δ. Κακαράντζας, Ἰωάννης Ζ. Τουλούπας, Νικόλαος Α. Καρβέλης, Νικόλαος Ι. Σταθόπουλος, Κώστας Ν. Πουρνάρας καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ τὸ ἐνθυμοῦνται καὶ πολλοὶ ἄλλοι μέσης ἡλικίας, ποὺ τὸ ἥκουσαν ἀπὸ τὰ στόματα παλαιοτέρων καὶ αειμνήστων Μεγαλοχωριτῶν, ἐξ ἐκείνων δηλαδὴ ποὺ εἶχον προσφέρει χρήματα προαιρετικῶς, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων.

Τὸ γεγονός ὅτι, τὸ ἔνα ἐκ τῶν κτιρίων αὐτῶν πρὸ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ σχολείου μας, ἔχρησιμοις εἴτε κατὰ παράκλησιν ὡς διδακτήριον, δὲν δύναται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἀποτελέσῃ στοιχεῖον ὅτι παρεχωρήθη καὶ ἡ κυριότητα του.

Ἡ ἐπιδιωκούμενή ὑφαρπαγὴ τῆς κυριότητος, εἶναι ἐσκεμμένον καὶ κακόβουλον δικολαβικὸν ἐπινόημα, τῶν ὀλίγων ὀψίμων «Μεγαλοχωριτῶν», ἀριθμουμένων εὐτυχῶς εἰς τὰ δάκτυλα τῆς μιᾶς χειρός.

Εἶναι δὲ πολὺ λυπηρὸν νὰ ἐμφανίζεται ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπή, ὡς διεκδικήτρια τῆς κυριότητος τοῦ κοινοτικοῦ αὐτοῦ κτιρίου, διχάζουσα τοιουτοτρόπως τοὺς Μεγαλόχωρίτας εἰς δύο παρατάξεις.

Οἱ ἀειμνήστοι Πρόεδροι καὶ τὰ μέλη τῶν κατὰ καιροὺς Κοινοτικῶν μας Ἀρχῶν, ποτὲ δὲν ὑποπτεύθησαν ὅτι ἡ κατὰ τὸν ἔκτεθέντα τρόπον ἐκχώρησις τῶν ἔνοικίων ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου, θὰ ἐδημιουργῇ ζήτημα ὑφαρπαγῆς τῆς κυριότητος τοῦ κτιρίου. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐκχώρησις τῶν ἔνοικίων, δὲν προήρχετο ἀπὸ ἀμέλειαν καθήκοντος, ἀλλὰ προήρχετο ἀπὸ πραγματικὴν ἀγαθότητα καὶ καλὴν πίστιν. Αὐτὴν δὲ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν καλὴν πίστιν τείνουν νὰ ἐκμεταλλεύθουν οἱ ἀποτελοῦντες σήμερον τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπήν.

Τὰ κόκκαλα τῶν ἀειμνήστων διδασκάλων Σπύρου Παπαγιάννη καὶ Γιάννη Καρουοφύλλη, τρίζουν ἀπὸ φρίκη καὶ ἀγανάκτησι, διότι ποτὲ δὲν ἀπέβλεψαν, οὔτε κανὸν ἐσκέψθησαν ὑφαρπαγὴν τῆς κυριότητος τοῦ Κοινοτικοῦ κτιρίου.

Ἄλλοι μόνον ἔαν ἀνοίξῃ ἡ ὅρεξις καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἐπιτροπῆς νὰ διεκδικήσῃ τὴν κυριότητα τῶν κοινοτικῶν λόφων καὶ τῶν περιοχῶν, ἐπὶ τῶν δόποιων οἱ πρόγονοι μας ἔκτισαν τὰ παρεκκλήσια Παναγιᾶς, Ἀηλία, Ἀη-Δημήτρη, Ἀη-Θανάση, Ἀη-Γιώργη καὶ τῶν εἰκονοστασίων Σταυροῦ, Παλαιοκλῆση, Γαύρου κ.λ.π.

Τότε ἡ Κοινότης θὰ πρέπει νὰ τραπῇ πρὸς ἀναζήτησιν ἄλλου χώρου, πρὸς μεταφορὰν τοῦ χωριοῦ μας ἀπὸ τὴν σημερινήν του θέσιν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὕται ὀφείλουν νὰ περιορίζουν τὴν δρᾶσιν των, εἰς τὰ πραγματικὰ καθήκοντά των. Προσταταί δὲ ὅλων τῶν ἐπιτροπῶν ἡ ἔκπροσωποῦσα τὸ Μεγάλο Χωριό Κοινοτική μας Ἀρχή, ἡ δόποια ἔκλεγεται νομίμως ἀπὸ τοὺς μονίμους κατοίκους αὐτοῦ καὶ συνεπῶς ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν.

Ἄξιωσις δικαία τῶν Μεγαλοχωριτῶν εἶναι νὰ παραιτηθῇ ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὴν προβαλομένην διεκδίκησιν τῆς κυριότητος τοῦ περὶ οὓς πρόκειται κοινοτικοῦ κτιρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ζητήσῃ τὴν συμπαράστασιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων, δῆποις ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργήσουν καταλλήλως πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, οὕτως ὥστε ἡ ἴδιοκτήτρια Κοινότης νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀπαραιτήτου ριζικῆς ἐπισκευῆς τοῦ κτιρίου, διότι ἡ ὑφισταμένη ἐκκρεμότητης ἐγκυμονεῖ σοβαρούς κινδύνους διὰ τὸ Χωριό μας, τοὺς δόποιους κινδύνους πρὸς χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ χωριοῦ, ἀποφεύγομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ φέρωμεν εἰς δημοσιότητα.

* * *

* * *
* * *
* * *

Ἡ Κοινότης μας διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 3/22—8—1955 ἀποφά-

σεως αὐτῆς, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Συνδέσμου μας, καθώρισε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν θέσιν ἐκάστης κοινοχρήστου βρύσης τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐνῶ ὅμως συνεμορφώθη μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν διὰ τὰς 26 βρύσεις, δὲν συνεμορφώθη διὰ τὰς 30 πολοίστους 2. Δηλαδὴ τὴν γνωστὴν παλαιὰ βρύση ποὺ λέγεται «τῆς Κυρίτσενας ἢ βρύση» καὶ τὴν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ Κωνσταντίνου Ι. Κοντομέρκου εὐρισκομένης ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου σταυροδρομίου τοῦ χωριοῦ, ἡ δόποια ὡς γνωστὸν θὰ ἔχει πηρετεῖ τὰς οἰκίας Γιανάκου, Φλώρου, Κ. Κοντομέρκου, Χ. Κοντομέρκου, Δ. Τσελεπῆ καὶ τὰ καταστήματα Σ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ Γ. Γεωργανοπούλου.

Ἀπὸ εὐνόητον μετριοφορούμενην ἀποφεύγομεν τὰ σχόλια διὰ τὴν πρὸ τοῦ σταυροδρομίου ἀποφασισθεῖσαν καὶ μὴ γενομένην βρύσην. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ πράξωμεν τὸ ἔδιον καὶ νὰ μὴ φωνάξωμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πέρνουν τὸ σφουγγάριο οἱ μεταγενέστεροι Ἀρχοντες τοῦ Χωριοῦ καὶ νὰ σύρουν δσα ἔκαμνον οἱ πρόγονοι μας Ἀρχοντες, εἰς μνήμην τῶν δωρητῶν τῆς ἐποχῆς των, δημοσιεύοντες ἡ βρύση τῆς ἀειμνήστου Κυρίτσενας.

Φαίνεται ὅτι ὁ κατὰ τὴν περίοδον ποὺ ἔγινε τὸ ὑδραγωγεῖον Πρόεδρος τῆς Κοινότητός μας, δὲν ἐλογάριασε τίποτε ἀπὸ αὐτά... Ἐπρεπε ὅμως νὰ σεβασθῇ τούλαχιστον τὴν ὑπογραφήν του, διὰ τῆς δόποιας ἐλήφθη ἡ ὁμόφωνος ἀποφάσις τοῦ Συμβουλίου.

Πιστεύομεν ὅμως ὅτι θὰ σεβασθοῦν τὰς ὑπογραφάς των, τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἐκ τῶν δόποιων προέρχεται ὁ νῦν Πρόεδρος καὶ θὰ δολοληρωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως των, ἔστω καὶ μειοψφορούντος ἐκ τῶν υστέρων, τοῦ τέως Προέδρου τῆς Κοινότητος.

* * *

Αἱ ψευδεῖς διαδόσεις συνεχίζονται ἀπὸ τοὺς «έξυπνους» γείτονας τοῦ χωριοῦ μας, οἱ δόποιοι διαδίδουν ὅτι, διὰ τὸ Μεγάλο Χωριό δὲν ὑπάρχει αὐτοκινητόδρομος καὶ δὲν θὰ εῦρουν τίποτε φαγώσιμο οἱ ἐπισκέπται, διότι δὲν ὑπάρχουν καταστήματα, οὔτε τόποι διανυκτερεύσεως.

Εἰς τὰς ἀναξίους διαφεύσεως τοιαύτας διαδόσεις τῶν «καλῶν» γειτόνων μας, ἐσυνηθίσαμεν, ἀλλ' ἔξεπλάγημεν καὶ δλαμαρτυρούμενα ἐντόνως, δταν αἱ ψευδεῖς διαδόσεις ὑποστηρίζονται καὶ ἀπὸ δργανα τῆς Δημοσίας τάξεως.

Συγκεκριμένως τὴν ὥραν 1 Ιουλίου ἐ.ἔ. ,ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 καὶ 30' νυκτερινήν, ἐσταμάτησεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατείαν Καρπενησίου τοῦ πούλμαν αὐτοκινήτου, διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν ἐπὶ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμά των, οἱ διὰ τὸ Μεγάλο Χωριό ἐκδρομεῖς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τοπικῆς πανηγυρικῆς ἑορτῆς τοῦ Ἅγιου Γερασίμου τοῦ Νέου. Ἀμέσως ἐνεφανίσθησαν 2 ἀτομα πολίται καὶ δ ὑπὸ ἀριθ. 1257 χωροφύλαξ, μὴ γνωρίζοντες ὅτι οἱ περισσότεροι τῶν ἐκδρομέων ἥσαν Μεγαλοχωριται, ὑποθέσαντες ἶσως ὅτι ἥσαν δλοι τουρίσται καὶ ἡρώτησαν νὰ μάθουν τὸν προορισμὸν τῶν ἐκδρομέων. "Οταν ἥσουσαν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκδρομῆς ὅτι προοριζόμεθα διὰ τὸ Μεγάλο Χωριό, μὰς εἶπον ἐπὶ λέξει : «Πῶς θὰ πάτε στὸ Μεγάλο Χωριό ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει δρόμος. Ὁ δρόμος μόνον μέχρι τοῦ Γαύρου πηγαίνει. Εἰς δὲ τὸν Γαύρο ξενοδοχεῖο δὲν ὑπάρχει. Συνεπῶς, ἡ θὰ μείνετε ἐδῶ ποὺ ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα, ἡ θὰ πάτε στὸ Μικρὸ Χωριό ὅπου ἐπίσης ὑπάρχει ξενοδοχεῖο».

Εἰς παρατήρησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκδρομῆς ὅτι ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι ὑπάρχει δρόμος καὶ ἔχομεν ἔξασφαλίσει τόπον διανυκτερεύσεως εἰς μικροζενάνως οἰκιῶν, ὁ χωροφύλαξ ἐπανέλαβεν δσα εἰπον οἱ δύο πολύται, προσθέσας ὅτι «ο δρόμος τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ ἐχάλασσεν ἀπὸ τὶς βροχές καὶ ὅτι τὸ πρωὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ποὺ εἶχε τηλεφωνικήν ἐπικοινωνίαν δ Σταθμὸς Χωροφυλακῆς μὲ τὴν Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς, δὲν ἀνέφερε τίποτε περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ δρόμου». Ἀποκαλύψαντες ὅτι εἰμεθα Μεγαλοχωριται, δ χωροφύλαξ ὑπαναχωρῶν εἶπεν ὅτι, «Ἀκουσα ὅτι μποροῦν νὰ πάνε τὰ αὐτοκίνητα μέχρι τοῦ τόπου τῆς πανηγύρεως» (ὑπονοῶν τὸν "Άγιον Αθανάσιον") «ἀλλὰ μέσα στὸ Χωριό δὲν πάνε αὐτοκίνητα».

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ προπαγάνδα τῆς συκοφαντίας τῶν γειτόνων μας προοδεύει ἀλματωδῶς.

Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ Μεγάλο χωριό, εἶναι ἡ τάσις τῶν Μεγαλοχωριτῶν νὰ κατηγοροῦν τὰς ἄλλας χωριά.

Διὰ τὰς ψευδεῖς διαδόσεις τῶν γειτόνων μας εἰς βάρος τοῦ χωριοῦ μας, παραπέμπομεν τοὺς ἀναγνώστας μας εἰς τὴν στήλην μας «Ἀλληλογραφίαι τοῦ Συνδέσμου», ἐνθα διμιούν ξένοι ἐπισκέπται οἱ δόποιοι πέρασαν τὸ τελευταῖο Πάσχα εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό.

Ο ΦΑΚΟΣ

• ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ •

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Τί δλλο παρά κίνησι είναι ή ζωή! Τό θεδ ἀγαπᾶ δποιος είναι φίλος τῆς ἐκδρομῆς. Γιατὶ σ' αὐτὴ πάντα βρίσκει δ, τι ἀγνὸ καὶ ὠραῖο, δ, τι ὑπέροχο καὶ μεγάλο, δ, τι μοιάζει μὲ τὸ μεγάλο Θεό! Μιὰ παρέα ἀπὸ 30 περίπου ἄτομα, δλοι φίλοι, θέλαμε νὰ γιορτάσουμε φέτος τὸ Πάσχα κάπως διαφορετικὰ ἀπὸ ὅλες χρονιές, μακριὰ ἀπ' τὴν Ἀθήνα, τὴν πολυκοσμία, τὰ συνηθισμένα, θέλαμε νὰ ζήσουμε ἔνα Πάσχα πιὸ ἔντονα, νὰ τὸ νοιάσουμε.

‘Η πλάστη πάντα μᾶς δίνει ἀναφαίρετους θησαυρούς, δλο θαῦμα γεμάτη ξανοίγει δσο ἐμεῖς μ' ἀφοίσινη σπάμε κοντά της.

Διαλέξαμε γιὰ προορισμὸ μας ἔνα χωρὶς τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας μιὰ ὥρα περίπου ἔξω ἀπὸ τὸ Καρπενῆσι: Τὸ Μεγάλο χωριό... καὶ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ τὸ πρώτη ξεκινήσαμε...

‘Η φύσις τὶς ἡμέρες αὐτὲς παρουσίᾳς θαυμάσιο θέαμα καὶ μὲ ἀχόρταγα μάτια ἀπολαμβάναμε τὸ τοπίο ποὺ σὲ τόσο μικρὴ ἀπόστασι ἀλλαζε τόσο συχνὰ σ' ὅλη τὴν διάρκεια τῆς διαδρομῆς. Μιὰ ἀναπάντεχη γιὰ τὴν ἐποχὴ κακοκαιρία μᾶς καθυστέρησε... χιόνιζε πάλι στὰ ψηλά... καὶ τὸ ποῦσι π' ἄφθονο εἶχε σκεπάσει τὰ πάντα στὴν περιοχὴ Τυμφρηστοῦ, παρεμπόδιζε τὴν ὁρατότητα καὶ μᾶς ἀνάγκαζε νὰ προχωροῦμε σιγὰ - σιγά, προσεκτικά... Βρισκόμαστε σ' ἔνα ὑψόμετρο 1250 μέτρων, παντοῦ ἔλατα, χαράδρες... τί ἄγρια μεγαλοπρέπεια!...’Ετσι φτάσαμε μὲ καθυστέρησι στὸ χωρὶς ὀχτὼ τὸ βράδυ περίπου... ἔβρεχε! πόσες ἀλήθεια ἐναλλαγές! Μᾶς ὑποδέχθηκε εὐγενικά, πρόσχαρα δ πρόεδρος τῆς κοινότητος, ἔνας πολὺ πρόθυμος καὶ δραστήριος ἄνθρωπος καὶ παρ' δλο ποὺ ἡ ὥρα ἡταν περασμένη—μέρα ποὺ ἡταν ὁ κόσμος πῆγε στὴν Ἐκκλησία—χάρις στὶς φροντίδες του σὲ διάστημα πολὺ πιὸ λίγο ἀπὸ μισὴ ὥρα δλοι ἡταν τακτοποιημένοι σὲ διάφορα σπίτια γιὰ ὑπνο καὶ γιὰ τὴν διήμερη παραμονὴ μας στὸ χωριό... ἀργὰ - ἀργὰ δ καιρὸς ἀρχισε νὰ ξανοίγῃ κι ἔτσι μπορέσαμε νὰ παρακολουθήσουμε τὴν πιὸ γραφικὴ περιφρά: Ἐπιταφίου μέσα ἀπ' τὰ στενά, λιθόστρωτα ἀνηφορικὰ δρομάκια τοῦ χωριοῦ...

Ἐημερώνει! ‘Η πλάστη ξυπνᾷ. ’Απ' τὴν ἀπέναντι βουνοκορφὴ ὁ ἥλιος ρίχνει δειλὰ - δειλὰ τὴν πρώτη ἀχτῖδα του... Στὰ Νότια ἡ Καλιακοῦδα ἀσπρη - ἀσπρη ἀπ' τὸ νυχτερινὸ χιόνι... κάτω μας ἀργοκυλοῦσε τὰ νερά του δ Καρπενησιώτικος ποταμός... ἀπέναντι μας σκαρφαλωμένο στὴν πλαγιὰ τὸ Μικρὸ χωριό... καὶ πιὸ βορεινὰ τὸ Καρπενῆσι...’Η Φύσις!... ἄφθαστη κι ὅταν μεταξὺ τους χτυπιῶνται οἱ πάχνες κι ὅταν σιγανὰ - σιγανὰ πασπαλίζει τὸ χιόνι τὴ γῆ, ἄφθαστη μαγεία γεμάτη κι ὅταν ἡ μπόρα βροντερὴ στοῦ βουνοῦ τὶς ράχες ξεσπάει...

‘Η πρώτη μας γνωριμία μὲ τὸ χωριό... παντοῦ καλωσύνη, παντοῦ προθυμία, παντοῦ ἔξυπηρέτησις, ἄνθρωποι πρόσχαροι, γελαστοί, περιποιητικοὶ ἔκαναν δ, τι μποροῦσαν γιὰ νὰ μᾶς ἔξυπηρετήσουν... κατενθουσιασμένοι δλοι ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ μέναμε... πιὸ εὐχάριστη παραμονὴ δὲν ἡταν δυνατὸν νὰ φαντασθοῦμε ποτέ. Νὰ φαντασθῇ κανεὶς δτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπέστησαν ἀλλεπάλληλες καταστροφές, πόλεμος καὶ ἐμφύλιος σπαραγμός... Τώρα σιγὰ - σιγά προσπαθοῦν νὰ φτιάξουν, χτίζουν στὴν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ ἔνα ξενῶνα—σταμάτησε λόγω ἐλείψεως χρημάτων, νά τι χρειάζεται ἡ κρατικὴ συμπαράστασις—ἔχουν σκέψεις γιὰ ἔνα τουριστικὸ περίπτερο σὲ μιὰ περίφημη ἔξοχη τοποθεσία, στὸν “Αη-Θανάση”, καὶ ὅπως μᾶς εἴπαν μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ σοβαρές ἐλλείψεις, τὸ ἡλεκτρικὸ φῶς, πολὺ γρήγορα θὰ φθάσῃ κι ἔκει...’

Χριστὸς Ἀνέστη! Στὸ μισοσκόταδο τῆς ἐκκλησίας, μέσα σὲ κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα, δ παπᾶς στὴν ὠραία πύλη ἀργά-ἀργά ψέλνει τὸ «Δεῦτε λάβετε φῶς...». Πάσχα ἑορτὴ τῆς ἀγάπης μέσα σὲ μιὰ πραγματικὴ ἀτμόσφαιρα ἀγάπης καὶ καλωσύνης... ποιά ψυχὴ μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορη μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ μεγαλεῖο;... Πασχαλινὸ γεῦμα μὲ τὸ πατροπαράδοτο σουβλιστὸ ἀρνάκι, κρασάκι ἀγνὸ - γνήσιο στὴν ἔξοχη τοποθεσία τοῦ “Αη-Θανάση”. . . ἀξέχαστες στιγμὲς ἀλήθεια. . . Γιὰ δλο φρόντισαν οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ποὺ θὰ μᾶς ἔκαναν τὴν διαμονὴ μας εὐχάριστη: ραδίφωνο, μπάλλες τοῦ σχολείου στὴ διάθεσί μας... Τι δλλο μποροῦσε νὰ ζητήσῃ κανεὶς; . . . Τὸ ὑπαίθριο, τὸ ἄφθονο μῦρο τῶν λουλουδιῶν, δ μυστηριακὴ ἐκείνη γαλήνη ἔκαναν τὴν φαντασία μας νὰ νομίζῃ πῶς δὲν βρισκότανε στὴ γῆ, παρὰ σὲ ὅλους κόσμους πιὸ ἀγνούς, πιὸ δύνειρεμένους καὶ πλημμύριζαν τὴν καρδιά μας μὲ μιὰ χαρὰ ὑπερκόσμια. . . ’Απ' τὸ χωριό μπορεῖ κανεὶς νὰ πάτη ἀν εἶναι δρειβάτης στὴν Καλιακοῦδα,

ἄν πεζοπόρος στὴν Μονὴ Προυσοῦ—μιὰ ὄμαδα δική μας πῆγε ἐκεῖ—καὶ σ' ἔνα πλῆθος μικροεκδρομές στὴν γύρω περιοχή. Κάναμε μιὰ τέτοια πεζοπορικὴ ἐκδομὴ μέχρι τὸ κλειδί. Προχωροῦμε... ἄφθονο πράσινο... ἄφθονο κρυστάλλινο νερό... ὕστερα κάτι πελώριοι βράχοι, ἀνάμεσα κυλοῦσε φοβισμένα δ Καρπενησιώτικος ποταμὸς ἀντικρύζοντας τοὺς φοβιθερὸς κυριάρχους του. Σταθήκαμε κάτω ἀπὸ τοὺς βράχους... Τι ἐπιβλητικὰ ἦταν δλα καὶ πόσο μικρὸ νοιάσαμε μπροστά τους...

Πλούσια ἡ Ἐλλάδα μας σὲ ἴστορικὰ μνημεῖα, πλούσια καὶ σὲ φύση, ὅλοτε μᾶς μαγεύει μὲ τὰ κάλλη της καὶ ὅλοτε μᾶς τρομάζει μὲ τὴν ἄγρια καὶ φοβερὴ ὄψη της...

Πήραμε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς... Λαμία, ’Αμφισσα, Δελφοί, ’Αράχωβα, ’Αθῆναι...

Πάσχα στὸ Μεγάλο χωριό... ὕστερα ἀπὸ χρόνια σκαλίζοντας τὶς ἀναμνήσεις μας, νοσταλγικὰ θὰ φέρνουμε στὸ νοῦ μας, τὴν ἀγάπη, τὴν καλωσύνη, τὸ φιλικὸ περιβάλλον, τὶς ὅμορφες μέρες ποὺ περάσαμε ἐκεῖ, τὸ ὡραιότερο Πάσχα...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΚΕΛΕΤΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Τὸ θιμμένο χτύπημα τῆς καμπάνας στὴν Ἐκκλησιὰ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ μᾶς ὑποδέχτηκε καθὼς ἀνηφορίζαμε σιγὰ - σιγὰ τὰ γραφικὰ του δρομάκια. ’Ηταν Μεγάλη Παρασκευή...

Τὸ μεγάλο Θεϊκὸ Δράμα ἀγγίζει τὶς ψυχές μας καὶ μᾶς γέμιζε μιὰ βαθειὰ κατάνυξη.

Κι' ὅμως... οἱ καρδιές μας σκιρτοῦσαν ἀπὸ μιὰ χαρούμενη διάθεση. ’Ηταν δλα γύρω μας τόσο ὅμορφα τόσο φωτεινά. Τὰ σπίτια δλόσασπρα στολίζονταν δλόγυρα ἀπὸ χίλιων λογιών λουλούδια καὶ πρασιάδες, ποὺ ἀνθοῦσαν στὶς γλάστρες ἡ φύτρωναν μὲ μιάγοητευτικὴ ἀταξία στὶς αὐλές καὶ τοὺς φράχτες.

Οἱ βρύσες μὲ κρυστάλλινα νερά—κάθε λίγα μέτρα καὶ ἀπὸ μιὰ—μᾶς χαρετοῦσαν χαρούμενα. «Καλῶς ζήλθατε». Καὶ χιλιάδες πουλάκια τραγουδοῦσαν καὶ αὐτὰ «Καλῶς ζήλθατε». Δροσερὲς κοπέλλες, γέροι μὲ δλόσασπρα μαλλιά, μικρὰ παιδάκια μὲ γελαστὰ πρόσωπα, δλοι, μᾶς καλωσόριζαν θερμά.

Καὶ γύρω - γύρω πανήγυη θυννὰ καταπράσινα ἀπὸ ἔλατα, γυμνὲς κορφὲς ποὺ δ ἥλιος γέμιζε φῶς τὸ κάτασπρο χιόνι ποὺ κρυβόταν στὶς βαθειές τους χαράδρες, μᾶς ἀγκάλιαζαν προστατευτικά.

Τρεῖς μέρες μείναμε στὸ Μεγάλο Χωριό. ’Εκεῖ γιορτάσαμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μέσα σὲ μιὰ νύχτα γεμάτη ἀστέρια καὶ ὀρώματα, ἐκεῖ χορέψαμε τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῆς Φύσης, τὸ ἄγνω κρασὶ καὶ τὴν κνίσσα τῶν ἀρνιῶν ποὺ φύνονταν ἀργὰ - ἀργὰ στὶς ψηφαριές.

’Ηταν πολὺ λίγες μέρες γιὰ νὰ χορτάσουμε τὶς ὁμορφιὲς τοῦ καταπράσινου χωριοῦ.

Φύγαμε, μὰ ἔνα κομμάτι ἀπὸ τὴν καρδιά μας ἔμεινε ἐκεῖ, στὰ κάτασπρα, πεντακάθαρα σπιτάκια μὲ τοὺς ἀνθισμένους φράχτες, στὰ γάργαρα νερὰ ποὺ ἔτρεχαν σὲ μικρὰ αὐλάκια στὸ μαγευτικὸ μονοπάτια, στὸ ποτάμι ποὺ κυλοῦσε χαϊδευτικὰ στὰ πόδια του ἀνάμεσα σὲ λεύκες καὶ πλατάνια, στὰ καταπράσινα δάση τὰ γεμάτα ἔλατα καὶ σκοῦνα ποὺ μοσχοβούλουσαν καὶ ἀκόμα πιὸ πολὺ στὰ φιλόξενα καὶ φιλικὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς τριγύριζαν μὲ ἀγάπη καὶ καλωσύνη.

Φύγαμε, μὰ μιὰ θερμὴ ὑπόσχεση ψιλύριζαν τὰ χείλη μας, καθὼς χαρετοῦσαμε τὸ Μεγάλο Χωριό.

“Σύντομα θὰ γυρίσουμε κοντά σου”.

ΒΑΛΛΗ ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Στὶς 6-8 Ιουλίου ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἅγιου Γερασίμου, πραγματοποιήθηκε διήμερος ἐκδρομὴ στὸ Μεγάλο Χωριό δι' αὐτοκινήτου ΠΟΥΛΑΜΑΝ.

‘Η ἐκδρομή, ήτις ὀργανώθηκε ἀπ' τὴν ἐπιτροπὴ Καλλιτεχνικῶν καὶ Πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἔξελέγη κατὰ τὴν Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου μας, ἐσημείωσε ἔξαιρτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ἐπεκράτησε γενικός ἐνθουσιασμὸς τῶν ἐκδρομέων.

‘Εν μέσῳ γενικῆς συγκινήσεως, παρισταμένων τῶν τοπικῶν

ἀρχῶν καὶ πλήθους κόσμου, διὸ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας κ. Κοντομέρκος κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ὄμαδικῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὴν κατοχὴν συγχωριανῶν μας.

Οἱ τουρίσται ἐπισκέπται μας ἔμειναν καταγοητεύμένοι ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τῆς φύσεως, τὸ καταπράσινο τοπεῖο καὶ τὰ κρύα νερά καὶ τὸ μόνον μελανὸ σῆμεῖον ἥταν ὁ ἀσχημός δρόμος καὶ ἡ ἔλλειψις ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ποὺ πρέπει τέλος πάντων κάποτε νὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ ἀρμόδιοι νὰ γίνουν διὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ τουριστικῶς καὶ τὸ Μεγάλο Χωρίο καὶ δλόκηρη ἡ ἐπαρχία.

Ἐκφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μας εἰς δόλους ἔκεινους, οἵτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδομῆς, ἰδιαιτέρως δὲ εὐχαριστοῦμεν τὸν τουρίσταν κ. Μίμην Λυμπέρην καὶ τὸ ζεῦγος κ. Ροδοπούλου διὰ τὰ καλὰ τῶν λόγια περὶ τῆς τουριστικῆς ἀξίας τοῦ χωριοῦ μας.

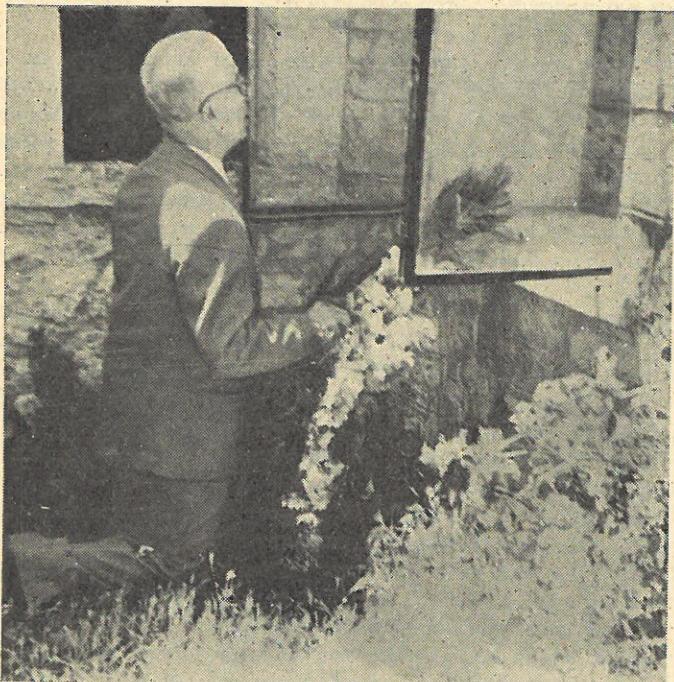
Ἡ ἐπιτροπὴ Καλλιτεχνικῶν καὶ Πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων δὴλοι δτὶ θέλει ὅργανῶσι προσεχῶς, σειρὰν Πολιτιστικῶν ἐκδηλώσεων ὅπως π.χ. τὴν δημιουργίαν Βιβλιοθήκης ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ, χοροεσπερίδας εἰς Ἀθήνας, κ.λ.π. καὶ παρακαλεῖ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ τοὺς φίλους τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ νὰ ὑποστηρίξουν τὶς προσπάθειές της.

ΑΘΑΝ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Ἡ ἀπὸ τριετίας καθιερωθεῖσα δοξολογία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Νέου, γεννηθέντος ὡς γνωστὸν εἰς Μεγ. Χωρίῳ καὶ μαρτυρήσαντος ἐν Κων/πόλει ἔγένετο καὶ ἐφέτος εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ χωριοῦ μας.

Σύσσωμον τὸ χωρίο μας παρέστη εἰς τὴν δοξολογίαν ταύτην,

Ἡ κατάθεσις τοῦ στέφανου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου.

ώς ἐπίσης καὶ τεσσαράκοντα Μεγαλοχωρῖται ἀφιχθέντες δι' εἰδικοῦ αὐτοκινήτου Πούλμαν ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν μέσῳ κατανυκτικῆς σιγῆς ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωρῖτῶν ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τὸ πλήθος τῶν ἐκκλησιασθέντων, προπορευομένου τοῦ φέροντος στέφανον ἐκ φυσικῶν ἀνθέων, καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου διημύθησαν εἰς τὸν παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ Ἀγ. Παρασκευὴν εὐρισκόμενον κοινοτάφιον ὃπου εἶναι κατεθίμενα τὰ δυτᾶ τῶν ὑπότων Ἰταλῶν ἐκτελεσθέντων τὴν 24.12.42 ἀειμνήστων συγχωριανῶν μας, καὶ πρὸ τοῦ ὅποιου ἐψάλη ὑπὸ δύο ιερέων τρισάγιον ὑπὲρ ἀναπταύσεως τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐίναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ συγκίνησις ἡ ὅποια κατέλαβε τοὺς παρισταμένους, δτὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κος Δημ. Κοντομέρκος καταθέτων εὐλαβῶς ἐντὸς τοῦ δστεοφυλακίου τὸν

ἐκ νωπῶν λουλουδιῶν τοῦ χωριοῦ μας στέφανον, ἔκλινε τὸ γὸνυ προσφωνήσας διὰ τοῦ ἔξης λόγου:

«Ἄθανατοι ἥρωες Μεγαλοχωρῖται

προσήλθομεν εἰς τὸν κοινόν σας τάφον, διὰ νὰ ἀναπέμψω— μεν εἰς τὸν "Ψιστὸν Θέὸν δέησιν καὶ νὰ ἐπικοινωνήσωμεν νοερῶς, μὲ τὰς ἀράτους ψυχάς σας.

Πιστεύομεν δτὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν, αἱ ψυχαὶ σας φτερουγίζουν ἀράτως, γύρω ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς καὶ τὰ ιερὰ κόκκαλά σας, τρίζουν ἀπὸ ἀγαλίασιν.

Ἡ σκέψις μας αὐτὴν τὴν στιγμὴν, φέρεται μὲ εὐλάβειαν πρὸς τὰς προσφίλεις μας καὶ ἀλησμονῆτους μορφάς σας.

Ἐνθυμούμεθα τὶς φοβέρες καὶ τὰ βασανιστήρια, που μετεχειρίσθησαν οἱ ἀνανδροὶ κατακτηταὶ ἐπὶ πολλές ἡμέρες, διὰ νὰ σᾶς ἀποσπάσουν ἔστω καὶ μίαν πλαστὴν ὄμοιογίαν σας.

Σεῖς ὅμως, συνεχίζοντες τὸ παράδειγμα ὅλων τῶν προγόνων σας Ἐλλήνων ἥρωών, διετηρήσατε ἀλύγιστον τὴν ἐλληνικὴν ψυχὴν σας καὶ τὴν ἔθνικὴν σας ἀξιοπρέπειαν.

Δὲν σᾶς ἔσκιαξαν οἱ φοβέρες, οὔτε τὰ βασανιστήρια τῶν κατακτητῶν κ' ἀν σᾶς πλάκωνε ἡ σκλαβιά.

Δὲν σᾶς ἔσκιαξεν ὁ θάνατος, οὔτε ὅταν, ἀλλους ἀπὸ σᾶς ἔκαψαν ζωντανούς, καὶ ἀλλους παρέταξαν δεμένους μπροστά στὰ δολοφονικὰ τουφέκια τῶν οἱ δηλοὶ καὶ ἄνανδροι Ἰταλοί, ποὺ ἡθελαν μὲ τὸ τίμονον αἴματα σας νὰ ἔξπλύνουν τὸν ἔξευτελισμόν των, νὰ ἔξπλύνουν τὴν ἐντροπὴ τῶν, νὰ ἔξπλύνουν τὴν ἡτταν τῶν, ἀπὸ τὸν ἡρωϊκὸ ἐλληνικὸ στρατὸ εἰς τὸ μέτωπον τῆς Ἀλβανίας.

Ἐστάθητε ἀκλόνητοι μπροστά στὶς κάνες τῶν τουφεκιῶν τοῦ τυράνου σας μὲ ἐλληνικὴν ὑπερηφένεια, μὲ ἀγέροχο βλέμμα, καὶ, μὲ χαμόγελο, ἀντὶ τῆς πλαστῆς ὄμοιογίας τὴν ὅποιαν ἀνέμενον νὰ ἀποσπάσουν οἱ ἀνανδροὶ Ἰταλοί, σεῖς ἀνεκράξατε τὰς τρεῖς ἀθανάτους λέξεις : ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΣ καὶ ἐδέχθητε εἰς τὰ στήθη σας, τὴν ὄμοιοροντίαν τῶν ἀνάνδρων κατακτητῶν, ποτίσαντες μὲ δλον τὸ τίμονον αἴματα σας, τὸ χῶμα τῆς πατρίδος.

Ἄθανατοι ἥρωες

Τὸ παράδειγμα τῆς αὐτόθυσίας σας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑποσχόμεθα δτὶ θὰ τὸ διατηρήσωμεν ζωντανό, εἰς δλην μας τὴν ζωὴν καὶ, θὰ τὸ μεταδόσωμεν εἰς τὰ παιδιά τῶν παιδιῶν μας καὶ ἐκεῖνα θὰ τὸ ἀναμεταδόσουν εἰς τοὺς ἀπογόνους των, διὰ νὰ παραμείνῃ ὡς φωτεινὸς φάρος ἐλευθερίας εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων !

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ «Ἀγία Παρασκευὴ» καὶ τῶν παρισταμένων φίλων τοῦ χωριοῦ μας, κλίνομεν εὐλαβῶς τὸ γὸνυ καὶ καταθέτομεν τὸν στέφανον τοῦτον, ὡς ἔλλαχιστον δεῖγμα τιμῆς τοῦ αἴματός σας, μὲ τὸ ὅποιον ἐποτίσατε τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλευθερίας δλου τοῦ κόσμου. Αἰώνια ἡ μνήμη σας».

Ο λόγος ἐπροκάλεσε ρίγη—Λυγμοὶ ἥκούντο προερχόμενοι ἐκ τῶν παρισταμένων στενῶν συγγενῶν, τῶν αειμνήστων ἥρωών, καὶ δάκρυα ἐτρέχον εἰς δλων τὰ πρόσωπα.

Τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπηκολούθησε ἡ πανήγυρις εἰς τὴν μαγευτικὴν τοποθεσίαν τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου ἥτις διήρκεσε μέχρι τῶν πρωΐων ὡρῶν.

Τὸ τοπίον ὃπου ἐχορέύοντο καὶ ἐτραγουδοῦντο τὰ ἀθάνατα Ρουμελιώτικα τραγούδια ἐπλαισιοῦντο μὲ ἀμέτρητους ὄβελίας καὶ κοκορέτσι καὶ ἔδινε σ' αὐτὸ μιὰ ἔξωτικὴ ὄμορφιά, εἰς τὴν καὶ κατὰ σύμπτωσιν πανσεληνοφώτιστον ἐκείνη νύχτα.

Τὸ γλέντι ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας τῶν διαξιούσεως καὶ διὰ τὸ πρὸς τὸ χωριό μας δεικνύοντα ἐνδιαφέρον Κος Νομάρχης Εύρυτανίας μετὰ πολλῶν φίλων του, ὁ Κος Τάκης Τουλούπας δ Κος Ἀνδρέας Πουρνάρας ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντες ἐξ Ἀθηνῶν, δ Κος Κάπας ἐκ Κων/λεως μετὰ τῆς συζύγου του φίλος καὶ λάτρης τοῦ χωριοῦ μας, καὶ δλοι οἱ νεωστὶ ἀφιχθέντες ἐξ Ἀμερικῆς συγχωριανοί μας.

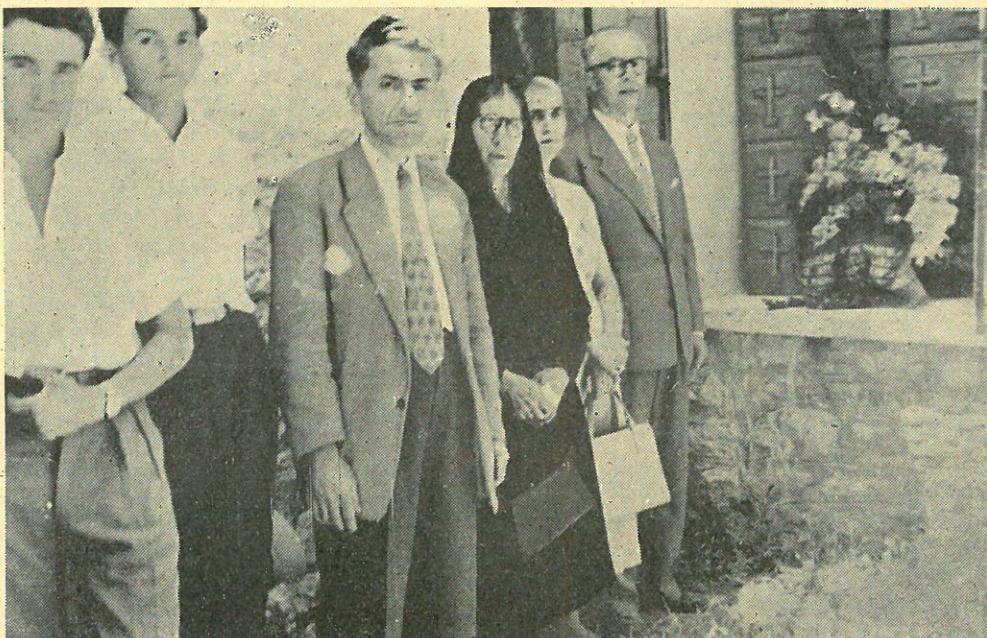
Ἐπίσης παρῆσαν καὶ πλεῖσται οἰκογένειαι ἐκ τῶν γειτονικῶν χωριών, Μικροῦ Χωρίου, Κλαυσίου, Νοστίμου, αἵτινες καὶ προσέδωσαν ζωηροτέραν τὴν κίνησιν τῆς πανηγύρεως.

Ολοὶ οἱ παραυρεθέντες ἀπεκόμισαν τὰς καλυτέρας ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη βραδεία, εὐχόμενοι καὶ τοῦ χρόνου.

ΜΗΤΣΟΣ ΣΙΤΑΡΑΣ
Μεγάλο Χωρίο Ιούλιος.

'Από τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου εἰς τὸν κοινὸν τάφον τῶν Ἡρώων.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, σὲ μιὰ τετραήμερη πασχαλινὴ ἔκδρομή, νὰ θαυμάσω διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τις ὁμορφίες τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ. "Οσα ὅμως κι ἀν πῆ κανεὶς γιὰ τὴν φυσικὴ ὁμορφιὰ αὐτοῦ τοῦ τόπου εἶναι λίγα. Εέχωρα ἀπὸ τὶς δυνατές συγκινήσεις ποὺ δοκίμασαν, μαγεμένοι ἀπὸ τὸ φυσικὸ περιβάλλον αὐτοῦ τοῦ τόπου, ὅλοι οἱ ξένοι ποὺ μαζύ μου ἐπεσκέφθησαν τὸ Μεγάλο Χωριό, ἴδιαίτερη ἐντύπωση ἐπροξένησε σὲ ὅλους ἡ θερμὴ καὶ φιλόξενη ὑποδοχὴ καὶ τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον τῶν κατοίκων του. Πολλὲς φορὲς ὅμως δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ ἔξασφαλισθῇ μιὰ καλὴ ἐντύπωσις σὰν ἀποτέλεσμα τῆς εὐγενικῆς προσπαθείας του. Βεβαίως, οἱ κατοίκοι τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ ἔχαναν ὅ,τι μποροῦσαν γιὰ νὰ περιποιηθοῦν τους ξένους ἐπισκέπτας. Καὶ τοὺς περιποιήθηκαν. Καὶ τοὺς ἐφρόντισαν. Χάρις δὲ καὶ εἰς τὰς προσπαθείας ποὺ κατέβαλεν ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μας ἔξησφαλίσθη ἡ διαμονὴ τῶν ἐπισκεπτῶν εἰς τοὺς διαφόρους ξενώνας.

Τὸ γεγονός ὅμως ὅτι τὸ χωριό μας ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ ἔξασφαλίζῃ, εἰς τοὺς διαφόρους ξενώνας του, στέγην διὰ τοὺς ξένους ποὺ τὸ ἐπισκέπτονται, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑφίσταται πρόβλημα διαμονῆς. Τὸ πρόβλημα ὑφίσταται καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον πρέπει τὸ Μεγ. Χωριό ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἀποκτήσῃ

ξενοδοχεῖον. Πρὶν ὅμως ἀναπτυχθῇ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὅποιον θὰ ἔξευρεθῶσι τὰ χρηματικὰ μέσα διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ξενοδοχείου, αὐτοῦ, καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἀναπτυχθῇ διὰ ποίον λόγον ἐπιτακτικὴ καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀνέγέρσεώς του.

Τὸ 1939 τὸ Μεγάλο Χωριό εἶχεν 1250 μονίμους κατοίκους. Σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν μονίμων κατοίκων του δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 650. Μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν ὕστερα ἀπὸ 15 ἔτη δὲν θὰ ὑπάρχει Μεγάλο Χωριό. "Η ἀπὸ αὐτῆς τῆς σκοπιᾶς ὅμως ἔξετασις τοῦ θέματος, φαίνεται κατ' ἀρχὴν κάπως συναισθηματική. Εἶναι βεβαίως, δὲν ἔξετάζεται ὅμως ἐνταῦθα ἀπὸ αὐτῆς τῆς πλευρᾶς. "Ο πόλεμος καὶ αἱ συνεπείαι τούτου ἐπελθοῦσαι καταστροφαὶ εἴχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν διαρροὴν τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μᾶς εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν. "Η τάσις ὅμως αὐτὴ τῶν κατοίκων τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ πρὸς ἐγκατάστασιν των εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα ἔχει δλεθρίας συνεπείας τόσον ἐπὶ τῆς ἐπιβιώσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ χωριοῦ μᾶς, ὃσον καὶ ἐπὶ τῆς καθόλου Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Στερεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Μεγάλο Χωριό τῶν ἵκανῶν ἐκείνων ἐργατικῶν χειρῶν τὰ ὅποια θὰ ἥδυναντο νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀξιολόγησίν του, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἡ ὑποαπασχόλησίς των εἰς τὰ διάφορα ἀστικὰ κέντρα δημιουργεῖ διὰ τὸ κράτος ἔνα πλῆθος κοινωνικὰ προβλήματα. Τὴν περιστολὴν δὲ δικριβῶς τῆς προοδευτικῆς αὐτῆς μεταναστεύσεως, μὲ ὅλας τὰς ἐντεῦθεν γνωστάς εἰς ὅλους μας κα-

ταστρεπτικάς συνεπείας, καλεῖται νὰ καταπολεμήσει τὸ κράτος. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ παρουσιάζει τὸ χωριό μας.

Μπορεῖ βεβαίως ὁ πόλεμος νὰ ἐπιστώρευσε πενίαν¹ καὶ ἔνδειαν, δὲν ἡδυνήθη ὅμως νὰ καταστρέψῃ καὶ τὸν φυσικὸν Ἐλληνικὸν πλοῦτον. «Οταν δὲ λέγομεν Φυσικὸν Ἐλληνικὸν ἐννοοῦμεν τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν Φυσικῶν καλλονῶν τοῦ Ἐλληνικοῦ τοπίου. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς πολὺ περιορισμένης ἀποδοτικότητος τῆς γῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει βεβαίως νὰ τρέφωμεν πολλάς ἐλπίδας. Ἡ ἀξιοποιήσις ὅμως τῶν φυσικῶν καλλονῶν, τὰς δύοις τόσον σπάταλα ἐδώρησεν ἡ Φύσις στὸ Μεγάλο Χωριό, μᾶς ἐπιτρέπει, ὅχι ἀπλῶς μόνον νὰ ἐπλέξωμεν γιὰ ἔνα καλύτερο τοῦ χωριοῦ μας, ἀλλ’ ἀπεναντίας μᾶς ἐδρεώνει τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη λύσις διὰ τὴν βαθμαῖαν προαγωγὴν τοῦ χωριοῦ μας καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων του. Διὰ τὸ Μεγάλο Χωριό κατὰ συνέπειαν, μία καὶ μόνη θετικὴ λύσις ὑπάρχει· νὰ ἀποκτήσῃ ξενοδοχεῖον. Ἡ ἐν αὐτῷ ἀνέγερσις ξενοδοχείου θὰ συμβάλει εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς καινούργιας βιομηχανίας γιὰ τὸ χωριό μας τὴν δύοιαν θὰ ἡδυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν βιομηχανίαν τῶν ξένων. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς βιομηχανίας αὐτῆς τῶν ξένων θὰ ἀποτελέσῃ τὸ βάθρον, ἐπάνω εἰς τὸ δύοιον θὰ στηθῇ τὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μας.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν ὅμως τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἀπαιτοῦνται χρήματα. Οἱ κατοικοὶ τοῦ μεγάλου Χωριοῦ τὸ μόνον τὸ δύοιον δύνανται νὰ προσφέρουν, εἶναι ἡ προσωπικὴ τῶν ἔργαςία. Δύο ἐπομένως πηγαὶ ἀντλήσεως χρηματικῶν μέσων ὑπάρχουν. Τὸ κράτος ἀφ’ ἐνὸς καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ καὶ εἰς τὰ διάφορα ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἐλλάδος διαμένοντες Μεγαλοχωρῖται ἀφ’ ἐτέρου. Οἱ δομογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς, πρωτόποροι πάντοτε εἰς κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ χωριοῦ μας, εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν φοράν θὰ βοηθήσουν τὸ Μεγάλο Χωριό καὶ θὰ δικαιώσουν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν φήμην των. Τὸ ἵδιο θὰ κάνουν καὶ εἰς τὰ διάφορα ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἐλλάδος διαμένοντες Μεγαλοχωρῖται, ἀκριβῶς διότι, δλα αὐτὰ τὰ ξενητεμένα παιδιά τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ πιστεύουν ἀκραδανταὶ ὅτι δ ἄνθρωπος, πέραν τῆς ἀπλῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν του, ἀποβλέπει εἰς τὴν πραγμάτωσιν καὶ ἀλλων ἡθικῶν σκοπῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιδιώξεων, δι’ ὧν ἡ ζωὴ του ἀποκτᾶ οὐσιαστικῶτερον περιεχόμενον καὶ ἀποβαίνει δημιουργὸς θετικῆς κοινωνικῆς πρόδου.

Μὲ τὶς ἀρχές ποὺ κλείνουν μέσα τους οἱ Μεγαλοχωρῖται δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ μιὰ μέρα τὸ χωριό μας νὰ εύρῃ τὸν δρόμον του. Τὸν δρόμον τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ δυνατότητες τῶν Μεγαλοχωριτῶν νὰ καλύψουν ἐξ διοκλήρου τὸ σημαντικὸν ποσὸν ὅπερ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ξενοδοχείου, ἐπιβεβλημένη καθίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς συμβολῆς καὶ τοῦ κράτους διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, διστις θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρίαν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ χωριοῦ μας. Αἱ ἀφθοναι φυσικαὶ καλλοναὶ του καὶ ἡ γραφικότης τῶν τοπίων του δικαιώνουν τὴν πεποίθησιν, διπας πολὺ χαρακτηριστικὰ εἴπεν καὶ δ τ. ὑπουργὸς καὶ νῦν βιολετής μας κ. Γεώργιος Μπουρδάρας εἰς τὴν σύσκεψιν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν Εύρυτανίαν ὅτι, ἐὰν ὑπάρχει μία τοποθεσία μέσα εἰς διόλκηρον τὴν Εύρυτανίαν ὅπου ἐπιβάλλεται ἡ ἀνέγερσις ξενοδοχείου, αὕτη πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τοπίον «Ἀγιος Ἀθανάσιος». Συστειρωμένοι κατὰ συνέπειαν δοιοὶ οἱ Μεγαλοχωρῖται κατὼν ἀπὸ τὴν σημαίαν τῆς καινούργιας αὐτῆς ἐκστρατείας, πρέπει νὰ καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, διστις θὰ συμβάλλει εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ χωριοῦ μας, τῆς μικρῆς αὐτῆς Ἐλβετίας ποὺ βρίσκεται μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Ἐλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΑΝΙΛΗΣ ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΤΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΑ

«Οπως ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον δελτίον μας, κατεσκευάσθησαν τὰ τμήματα τῶν «Ἀνω» καὶ «Πέρα» συνοικιῶν τοῦ χωριοῦ μας, μέχρι τοῦ γραφικοῦ τοπίου «Ἀγιος Ἀθανάσιος», ὡς καὶ τῆς ἱαματικῆς πηγῆς «Μπούχαλη» μετονομασθείσης «Βρυσούλω».

«Ἡδη εὔχαριστως ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἐπραγμτοποιήθη ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπολοίπου μέρους ἐκ τοῦ παλαιοῦ ὑδραγωγείου

τῆς «Κάτω» συνοικίας τὸ δόπιον ἐξετάθη καὶ εἰς ὅσας συνοικίας δὲν ὑπῆρχε δίκτυον.

Αἱ συνοικίαι αὗται ὑδρεύονται ἀπὸ 30 κοινόχρηστες βρύσσες. Πολλὰ σπίτια ἐπῆραν ἰδιαίτερες ἐσωτερικές βρύσσες καὶ ὑπάρχει δυνατότης νὰ πάρουν καὶ ἄλλα ὅσα σπίτια ἐπιβυμοῦν.

Διὰ τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς συνοικίας «Γάυρος» ἐκ τῆς πηγῆς «Καρβούνη», ἀγοράσθηκαν τὰ 918 μέτρα σωλήνες τῶν 2 ἴνζῶν μετά τῶν σχετικῶν ἐξαρτημάτων ποὺ ἀπαιτοῦνται καὶ μετεφέρθησαν ἐπὶ τόπου.

Αἱ ἐργασίαι τοποθετήσεως τῶν σωλήνων καὶ κατασκευῆς τῆς ἀπαραίτητου δεξαμενῆς θὰ ἀρχίσουν εὐθὺς ὡς παραληφθοῦν αἱ δηλωθεῖσαι εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἀντιπρόσωπον τοῦ Συνδέσμου κ. Γ. Καρδαρᾶν προσφοραὶ ἐκ μέρους τῶν κ.κ.

1) Ηλία 'Αντωνοπούλου	δολάρια	150
2) Οίκογενείας Ι. Τριανταφύλλη	»	100
3) Ιωάννου Τσαμτσούρη	»	50

Σύνολον

300,

Πιστεύοντες δὲ δτὶ τὰ ἐμβάσματα ταῦτα θὰ φθάσουν συντόμως καὶ θὰ δλοκληρωθῇ ἡ ὑδρευσις δλων τῶν συνοικιῶν τοῦ χωριοῦ μας, ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια πρὸς δλους τοὺς καθ' οίονδήποτε τρόπον συμβαλλόντας ὑπὲρ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ἐργού, τὸ δόπιον θαυμάζεται τώρα ἀπὸ δλους.

ΤΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ

«Ο «Ἀγιος Ἰωάννης» καὶ ὁ «Προφήτης Ἡλίας»

Σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιεύμενα εἰς τὸ προηγούμενον δελτίον μας περὶ τῆς ἀνακαίνησεως τῶν παρεκκλησίων «Ἀγιος Ἰωάννης» καὶ «Προφήτης Ἡλίας» διὰ δαπανῶν τῶν ἀξιεπαίνων συγχωριανῶν μας κ.κ. Ιωάννου Κ. Περιδά διὰ τὸ πρῶτον καὶ Ἀναστασίου Δ. Χασκοπούλου διὰ τὸ δεύτερον, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων μᾶς ἀνεκοινωσεν ὁ αἰδεσιμώτατος συγχωριανός μας Παπαϊωάννης Ζαβός, εἰς τὰς δαπάνας αὐτὰς συμμετέσχον καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν συγχωριανῶν μας οἱ ἀκόλουθοι:

Α' Ὕπερ τοῦ τοῦ «Ἀγίου Ἰωάννου» φροντίδι ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Πανοσιολογιατάτου Φιλαρέτου Παπαχαραλάμπους, Χρήστου Ι. Κοντομέρκου, Αθανασίου Γ. Καρβέλη καὶ Χρήστου Σ. Γιαταγάνα οἵτινες ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν των εἰσφορῶν, συνέλεξαν καὶ ἄλλας τοιαύτας, μεταξὺ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Μεγαλοχωριτῶν. Ιδιαιτέρως δὲ μετέσχεν εἰς τὰς δαπάνας αὐτὰς καὶ ἡ ἐν Αθήναις διαμένουσα Κυρία Αθηνᾶ Ν. Φλώρου, ὡς καὶ ἡ Εκκλησία τῆς «Ἀγίας Παρασκευῆς».

Β' Ὅπερ τοῦ «Προφήτου Ἡλία» συμμετέσχεν ὁ Κύριος Δημήτριος Κ. Τριχιᾶς καὶ ἡ Εκκλησία τῆς «Ἀγίας Παρασκευῆς».

Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

«Ως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον δελτίον μας, αἱ ἐγγραφαὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ παρεκκλησίου μας «Ἀγιος Δημήτριος» εἶχον ἀνέλθει εἰς δραχμὰς 10.000. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο προσετέθησαν ἡδη δραχμαὶ 2350 ἐκ νομισματικῆς διαφορᾶς τῆς ἐκ λιρῶν Στερλινῶν 100 εἰσφορᾶς τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ διαμενούσης ἀξιοτίμου οἰκογενείας κ. Βασιλείου Μ. Μανθοπούλου, ἡ δοποία μᾶς ἀπέστειλεν δλόκηρον τὴν εἰσφορὰν τῆς ἀντιστοιχούσαν εἰς δραχμὰς 8350 ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ εἰς λίρας Αὐστραλιανὰς 100 ἀντιστοιχούσας εἰς δραχμὰς 6000.

Ἐκ τῶν ὑπολοίπων ἐγγραφῶν ἀποστέλλονται κανονικῶς αἱ εἰσφοραὶ εἰς τὰς πηγαῖς δόσεις ὡς ἀδηλώθησαν. «Ολαι δὲ αἱ πραγματοποιούμεναι εἰσφοραὶ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Καταστατικοῦ, κατατίθενται ἐπὶ δὲνόματί τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Εμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐν καιρῷ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ.

Σχετικῶς ἀπετάνθησεν εἰς τὸν φίλον καὶ συγχωριανόν μας ἀρχιτέκτονα κ. Γιάννη Χ. Μέρμηγκαν, δ ὁ δόπιος εὐχαρίστων προσεφέρθη ὅπως εἰς πρώτην εὐκαιρίαν του, ἐκπονήση τὸ σχέδιον καὶ τὴν μελέτην τοῦ ναοῦ μας αὐτοῦ.

Ἐναπόκειται τώρα εἰς τὸ ἐνδιαφέρον δλων τῶν φιλοχρίστων συγχωριανῶν μας, δπως ἐνισχύσουν δι’ εἰσφορῶν τὴν προσπάθειαν τοῦ Συνδέσμου αὐτῶν, ἵνα πραγματοποιηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον ἡ ἐκτέλεσης τοῦ ἔργου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

Κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἐτυπώθη διὰ πρώτην φοράν ὁ βίος καὶ ἡ ἀκόλουθία τοῦ Αγίου Ενδόξου Οσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου.

‘Ως γνωστὸν «ὁ Ἀγιος Γεράσιμος ὁ Νέος» ἐγεννήθη εἰς τὸ χωρίο μας ἐκ τῆς οἰκογενείας Σταθοπούλου ἡ Στουρνάρα. Τὰ ἔρείπια τοῦ κελλίου εἰς τὸ ὄποιον ἐγεννήθη ὁ Ἀγιός μας σώζονται εἰς μίαν ἄκρη τῆς «Πέρα» συνοικίας τοῦ χωριοῦ μας ἐπονομαζόμενην «Στουρναρέϊκα».

Εἰκὼν τοῦ Ἀγίου φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ ἀγιογράφου Βυζαντινῆς τέχνης τὸ 1912 ἐν Κωνσταντινούπολει.

‘Απὸ τὰ λείψανα τοῦ Ἀγίου σώζονται ἡ μὲν κάρρα καὶ οἱ βραχίονες εἰς τὴν ιερὰν μονὴν τῆς «Παναγίας Προυσιώτισσας» τὰ δὲ ὑπόλοιπα μέλη εἰς τὸν ιερὸν ναὸν τοῦ Χωριοῦ μας «Ἀγία Παρασκευή».

‘Ο Σύνδεσμος προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀνατυπώσῃ εἰς πολλὰ ἀντίτυπα τὸν βίον καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου μας, τὰ δόπια θὰ διατεθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

‘Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ πρὸς τὸ παρὸν ἀνέγερσις εἰκονοστάσιον μετὰ μικροῦ ὑποστέγου, πλησίον τοῦ κελλίου εἰς τὸ ὄποιον

ἐγεννήθη ὁ Ἀγιος, εἰς χῶρον γειτονικὸν πρὸς τὸ κελλίον, τὸν ὄποιον χῶρον, ἐδώρησε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὃ ἀξιότιμος συγχωριανός μας κ. Ἰωάννης Ἀνδρ. Σταθόπουλος, ὅστις ὡς γνωστὸν τυγχάνει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Ταμίας τοῦ Συνδέσμου.

‘Εχομεν δὲ τὴν γνώμην, ὅπως τὸ κελλίον εἰς τὸ ὄποιον ἐγεννήθη ὁ Ἀγιος, διαφυλαχθῇ ὡς εἶδος Μουσείου. Βραδύτερον δέ, νὰ οἰκοδομηθῇ καὶ παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγίου.

‘Η γνώμη αὕτη μεταδοθεῖσα εἰς τὴν ἀξιότιμον κυρίαν Ἐλένην χήραν τοῦ αειμνήστου Δημητρίου Κ. Σταθοπούλου καὶ εἰς τοὺς ἐπιζῶντας ἀδελφοὺς τούτου ἀξιοτίμους κ.κ. Γεράσιμον καὶ Γεώργιον Κ. Σταθοπούλου, οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ εἶναι κάτοχοι ὀλοκλήρου τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ἀποκαλουμένου «Στουρναρέϊκα σπίτια» ἐνθα συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ χῶρος τοῦ κελλίου τοῦ Ἀγίου, ἐδήλωσαν εἰς τὸν Σύνδεσμον ὅτι, εὐχαρίστως προσφέρονται νὰ μεταβιβάσουν ὀλόκληρον τὸ οἰκοπέδον ὡς δωρεὰν αὐτῶν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἐπὶ τόπου Παρεκκλησίου εἰς μνήμην τοῦ «Ἀγίου Γερασίμου».

‘Εκ τῶν ἀνωτέρω δωρητῶν ὁ κ. Γεώργιος Κ. Σταθόπουλος διερχόμενος ἐντεῦθεν, συνέταξε σχετικὸν δωρητήριον αὐτοῦ ἐπ’ ὀνόματι τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ χωριοῦ μας «Ἀγίας Παρασκευῆς», διὰ τὸ 1/4 ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ οἰκοπέδου τοῦ ὄποιου εἶναι κάτοχος.

‘Παρέδωκε δὲ τὸ δωρητήριον τοῦτο εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου διὰ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἀποδοχὴν τῆς δωρεᾶς.

‘Η δωρεὰ διαλαμβάνει ὡς μοναδικὸν ὅρον τοῦ δωρητοῦ ὅπως τὸ δωρούμενον οἰκοπέδον χρησιμοποιηθῇ ἐν καιρῷ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ ἀποκλεισμένης τῆς μεταβιβάσεως εἰς τρίτον ὡς καὶ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ σκοποῦ τῆς δωρεᾶς.

‘Η κ. Ἐλένη Δ. Σταθοπούλου παραθερίζουσα εἰς τὸ χωριό μας, εἶπεν ὅτι εἶναι προθυμοτάτη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὡς ἀνωδήλωσιν διὰ τὰ 2/4 τοῦ οἰκοπέδου εὐθὺς ὡς θελήσῃ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὅρον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ.

‘Ο κ. Γεράσιμος Κ. Σταθόπουλος διαμένων εἰς Θεσσαλονίκην, ἔχομεν σταφεῖς πληροφορίας ὅτι, κατ’ αὐτάς τὰς ἡμέρας θὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωριό μας, δόποτε ἀσφαλῶς θὰ προβῇ εἰς πραγματοποίησιν τῆς δωρεᾶς αὐτοῦδιὰ τὸ ὑπόλοιπον 1/4 ἐξ ἀδιαιρέτου.

‘Ο ἀξιότιμος συγχωριανός μας κ. Γεράσιμος Ν. Λάζιος, μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἐγγράφεται εἰς τὸν Σύνδεσμον ὡς πρώτην δόσιν του, διὰ τὸ ποσόν δραχμῶν 1000, ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ.

‘Εύχομεθα δόλοφύχως νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῶν ὡς ἀνωτέρω δωρητῶν ὅλοι οἱ φιλόχριστοι συγχωριανοί μας, ὡστε συντόμως νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀνέγερσις τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου μας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

‘Η ἐπιτυχία τῆς διημέρου ἐκδρομῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ χωριό μας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πανηγυρικῆς ἑορτῆς τοῦ «Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Νέου», ὁφειλεται εἰς δραστηριότητα τῆς Ὁργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κ.κ. Ἀθανάσιος Κ. Μητσόπουλος, Γεώργιος Κ. Ζαβός καὶ Σπύρος Ν. Βονόρτας, ὑπῆρχαν ἀκούραστοι διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐκδρομῆς, ἡ δόπια δὲν ἤτο εὔχολος, ὅσον ἐκ τηρητικῆς φαίνεται.

‘Η Κοινοτικὴ Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Χωριοῦ μας, ὡς καὶ οἱ αἰδεσιμώτατοι Παπαβασίλειος καὶ Παπαϊωάννης συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πανηγύρεως.

‘Ἐπιστέγασμα τῆς

Καταφανής ἐνθουσιασμὸς τῶν ἀποδήμων φίλων μας Χρήστου Α. Τσιτούρη κτί Γεωργίου Α. Καρδαρᾶ ποὺ ἐπανακάμψαντες ἐξ Ἀμερικῆς, χορεύουν τσάμικο ἐπὶ πατρίου ἔδαφους, εἰς τὴν πανηγύριν «Ἀγίου Γερασίμου», ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦ πρώτου Σπύρον. “Οπισθεν διακρίνεται τὸ ἀνεγειρόμενον τουριστικὸν περίπτερον.”

τὴν πανηγύρεως τὴν ἰδιωτικὴν τοῦ πολυτελῆ κούρσαν, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς συγκοινωνίας τῶν πανηγυριζόντων, ἀπὸ τὸ χωριό μέχρι τοῦ «Ἀγίου Αθανασίου» καὶ τὰνάπαλιν. Σημειώτεον ὅτι ἡ σύντροφος τῆς ζωῆς τοῦ κ. Τσιτούρη κ. Ἐλενίτσα εἶναι Μεγαλοχωρίτισσα.

* * *

‘Ο Ιατρὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Ιατρείου τοῦ χωριοῦ μας κ. Ἀλέξανδρος Παπαδημητρίου, εἶναι ἀξιος πολλῶν συγχαρητηρίων. Ἐκτὸς τῶν ἐπιστημονιῶν τοῦ ὑπηρεσιῶν ποὺ τὰς παρέχει ἀφειδῶς ὡς ἄλλος «Ἐλεήμων Σαμαρείτης», χάρις εἰς τὰς δια-

ποίας ἐσώθησαν πολλοί ἀπὸ βέβαιον θάνατον, παρέχει καὶ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς πρόδου καὶ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων τοῦ Μεγάλου Χωρίου, μολονότι δὲν κατάγεται ἀπὸ τοῦ.

Ο σεβαστός μας καθηγητής ιατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ συγχωριανός μας κ. Νικόλαος Θ. Τσαμπούλας, εἶναι πάντοτε πρόθυμος συμπαραστάτης τοῦ Συνδέσμου μας πρὸς ὑπόστηριξιν τῶν ζητημάτων τοῦ χωριοῦ μας. Ἐπίσης καὶ ὁ ἄγαπητός μας κ. Τάκης Τουλούπας εἶναι πάντοτε θερμὸς συμπαραστής τοῦ συνδέσμου.

Ο φίλος καὶ συγχωριανός μας κ. Κώστας Μ. Λιάππης ὑπῆρχεν ἀκούραστος συμπαραστάτης τοῦ Συνδέσμου. Ἀναμένομεν ἀνυπομόνως τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ταξειδίου του, πρὸς πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ἐνεργειῶν του, ἐπὶ ὀρισμένων ζητημάτων τοῦ χωριοῦ μας.

Ο γηραιός καὶ συμπαθέστατος συγχωριανός μας κ. Δημήτριος Α. Χασιαλῆς, μᾶς ἀπέστειλεν ἐκ Νέας Τύρκης 35 δολλάρια ὑπὲρ τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ χωριοῦ μας. Ή προσφορὰ αὕτη τοῦ κ. Χασιαλῆς, μᾶς συνεκίνησεν ἴδιαιτέρως διότι, ἐνῶ ἀπουσιάζει συνεχῶς ἐπὶ 70 ἵσως καὶ περισσότερα χρόνια ἀπὸ τὸ χωριό του, θυμήθηκε ὅτι, εἰς τὰ παιδικά του χρόνια, μετέφερε καὶ αὐτὸς πάντοτε τὸ πόσιμο νερό μὲ τὴν βαρέλα, ἐπειδὴ εἰς τὴν «Ἀνωνύμην» πού εύρισκεται τὸ πατρικό του σπίτι, δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑδραγωγεῖον.

Η συμπαράστασις τῶν καλλιτεχνῶν φωτοτειγκογράφων καὶ συγχωριανῶν μας κ.κ. Ἰωάννου καὶ Γερασίμου ἀδελφῶν Ν. Λατού, εἰς τὸν ἄγωνα τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας, εἶναι ἀξίας ἔξαρσεως. Παρέχουν πάντοτε δωρεάν, ἀνενοχλήτως καὶ ἀφειδῶς, τὰ ἀρκετῆς ἀξίας κλισὲ, ποὺ χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς ἑκάστοτε ἐκδόσεις τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου». Εἶναι δὲ ἐπιθυμία αὐτῶν ἐκδηλωθεῖσα πολλάκις, ὅπως ἐκδίδεται τὸ περιοδικὸν περισσότερας φοράς κατ' ἔτος.

Σιγὰ — σιγά, ἀρχισαν νὰ ἐγγράφωνται νέα ἀντεπιστέλλοντα μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐκ τῶν πολλῶν ἐν Αμερικῇ διαμενόντων συγχωριανῶν μας, πρᾶγμα τὸ δόπιον παρέχει τὴν ἐλπίδα εἰς τὸ Δ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου ὅτι, συντόμως θὰ ἀνταποκριθοῦν καὶ οἱ ὑπόλοιποι Μεγαλοχωρίται καὶ Μεγαλοχωρίτισσαι πρὸς τοὺς ὄποιους ἀπετάνθη τοῦτο περὶ ἐγγραφῆς.

Ἄπο τὰς Κυρίας ποὺ διαμένουν εἰς Ἀμερικήν, ἡ ἀξιότιμος κ. Φωτεινὴ Ἡλ. Ἀναγνωστοπούλου (γένους Γ. Κακαράντζα), ἔδωκε πρώτη τὸ σύνθημα καὶ ἐνεγράφη μέλος, ὡς καὶ ὁ ἀδελφός της κ. Δημήτριος Γ. Κακαράντζας. Ἀμφότεροι ἀντὶ τῶν 6 δολλαρίων δι' ἐγγραφὴν καὶ συνδρομὴν ἐστρογγυλοποιήσαν τὸ ποσόν ἀνὰ 10 δολλάρια, ἀποστέλλαντες ἐν δλω 20 δολλάρια.

Ο παιδικὸς φίλος τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου κ. Ζαχαρίας Ι. Σιωκος, ἐνεγράφη καὶ αὐτὸς ἀντεπιστέλλον μέλος.

Ἐπίσης ἐνεγράφησαν ἀντεπιστέλλοντα μέλη τοῦ Συνδέσμου οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ διαμένοντες κ.κ. Μάνθος καὶ Κωστάκης ἀδελφοί Β. Μανθοπούλου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου γηραιοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Σταύρου Χ. Λαδᾶ, ἐνεγράφησαν οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Μεγαλοχωρίτων, μεταξὺ τῶν ὄποιων περιλαμβάνεται καὶ μία Μεγαλοχωρίτισσα.

Ο ἐν Λαμίᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου κ. Γεώργιος Ι. Τσίρος, δὲν ὑστέρησεν ὡς πρὸς τὴν ἐγγραφὴν μελῶν, ἀλλὰ δὲν ἐνέγραψεν οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐκεῖ ἀρκετῶν Μεγαλοχωρίτισσῶν.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χριστόφορος, ἔδωκε τὴν συγκατάθεσίν του εἰς αἴτημα τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου, περὶ τοποθεσίας ἐντὸς τῆς ἐνοριακῆς ἐκκλησίας τοῦ χωριοῦ μας, δύο κυτίων ἀπόταμειύσεων (κουμπαράδων). Τὰ κυτία ταῦτα προορίζονται διὰ νὰ ρίπτουν προαιρετικῶς οἱ ἐκκλησιαζόμενοι τοὺς δύοβολούς αὐτῶν, ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τῶν παρεκκλησίων μας τοῦ «Ἀγίου Δημητρίου» εἰς τὸ πρῶτον καὶ τοῦ «Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Νέου» εἰς τὸ δεύτερον. Τὸ ἀνοιγμα τῶν κυτίων θὰ γίνεται κατ' ἔτος ὑπὲρ ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου, παρουσίᾳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ ἀνευρισκόμενα ποσά, θὰ κατατίθενται εἰς τὸν παρὰ τὴν Ἐμπορικὴν Τραπέζην τῆς Ἐλλάδος λογαριασμὸν τοῦ Συνδέσμου, διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ αὐτά, ὅταν θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἀνεγέρσεως τῶν ναῶν.

Η καθιερωθεῖσα πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς «Ἀγίας Παρασκευῆς», πολιούχου τοῦ φερωνύμου ἐνοριακοῦ ναοῦ τοῦ χωριοῦ μας, ἐτελέσθη καὶ ἐφέτος μὲ λαμπρότητα.

Εἰς τὴν κεντρικὴν πλατείαν τοῦ χωριοῦ, ἐπηκολούθησε γλέντι καὶ χορὸς μέχρι τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν.

Ο φίλος καὶ συγχωριανός μας κ. Ἰωάννης Κ. Περίδας, μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι ἐδώρισε μίαν καμπάνα ὑπὲρ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ χωριοῦ μας «Ἄγιος Ἰωάννης».

Ο Σύνδεσμος εὐχαρίστως ἀνέλαβε τὴν ἀποστολὴν τῆς καμπάνας εἰς τὸν προορισμόν της, διεβίβασε δὲ τὰς εὐχαριστίας του, ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωρίτων πρὸς τὸν ἀξέπαινον δωρητήν.

Σημειώτεον ὅτι, ἡ εὐγενὴς αὕτη πρᾶξις, ἀποτελεῖ συνέχειαν προηγουμένων δωρεῶν τοῦ κ. Περίδα υπὲρ τοῦ «Ἄγιου Ἰωάννου». «Ἄς τὸν μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τὴν 15ην Ιουνίου ἐξ. συνεκλήθη, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, δόδος Ἐλευθ. Βενιζέλου 16, ἡ ἐτησία τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς καὶ προτάσει τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Δημητρίου Κοντομέρκου ἐτηρήθη ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 1) Ἐλευθερίου Οἰκονόμου, τελευταίου ἐκ τῶν ἐπιζησάντων ἰδρυτικοῦ μέλους τοῦ Συνδέσμου μας καὶ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν διατελέσαντος ὡς προέδρου αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐν Κων/λει περίοδον τῆς λειτουργίας του καὶ 2) Θεοδοσίου Δ. Ἀναγνωστοπούλου, προέδρου τῆς Κοινότητος τοῦ χωριοῦ μας.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐχώρησεν εἰς τὴν ἔξετασιν τῶν θεμάτων τῆς «Ημερησίας Διατάξεως, ἔξαντλήσασα ἕνα ἔκαστον τούτων κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν :

1. Ο Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Δημήτριος Ι. Κοντομέρκος προέβη εἰς λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὸ ἀπὸ τῆς προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως μέχρι τῆς 15ης Ιουνίου 1957 διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα.

2. Ο Ταμίας τοῦ Συνδέσμου κ. Ἰωάννης Α. Σταθόπουλος ἀνεκοίνωσε τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς παρελθούσης χρήσεως ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1956.

3. Ανεγνώσθη ἡ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἔκθεσις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐνεκρίθη διμοφώνως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνέλευσεως ὁ ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Συνδέσμου μας ἀνακοινωθεὶς ἀπολογισμός. Καὶ

4. Ανεκοίνωσθη καὶ ἐνεκρίθη δ προϋπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς νέας χρήσεως 1957. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἡσχολήθη μὲ τὴν ἔξετασιν διαφόρων προτάσεων ὑποβληθεῖσῶν ὑπὸ μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας ἐπὶ τῶν δοπίων καὶ ἔλαβεν σχετικάς ἀποφάσεις.

Μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, ἐκεῖναι αἵτινες συνεκέντρωσαν τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνέλευσεως, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

1) Η ἀπόφασις τῆς Γενικῆς Συνέλευσεως δυνάμει τῆς ὅποιας ἔξουσιοδοτεῖται τὸ Δ. Συμβούλιον ὅπως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ Κοινότης ἥθελεν ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπὸ αὐτῆς ἀναληφθεῖσαν ὑποχρέωσιν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου τῆς συνοικίας «Γαύρος» διὰ συνάψεως δανείου ποσοῦ δρχ. 28.000, χρησιμοποιήση τὰ ἐξ εἰδικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ κατασκευῆς τοῦ ἐν λόγῳ ὑδραγωγείου, συγκεντρωθέντα καὶ συγκεντρωθέντα καὶ ἀνεγέρσεως τοῦ χωριοῦ μας. Καὶ

2) Η ἀπόφασις περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ κονδυλίου Δρχ. 7.000, ποσὸν τὸ ὄποιον θέλει χρησιμοποιήσει ὁ Σύνδεσμος πρὸς ἀνατύπωσιν τοῦ ἐκδόθησομένου βιβλίου τοῦ βίου καὶ τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Αγίου Γερασίμου τοῦ Νέου.

Δημοσιεύομεν τὸν ἐπισυναπτώμενον ἀπολογισμὸν χρήσεως 1956 καὶ τὸν προϋπολογισμὸν χρήσεως 1957 ὃς οὗτοι ἐνεκρίθησαν διμοφώνως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνέλευσεως.

Γ Ι Α Π Α Σ Α Τ Ε Μ Π Ο ΟΡΘΑ ΚΟΦΤΑ — ΧΩΡΙΣ ΚΑΥΓΑ

ΤΣΑΚΑ — ΤΣΟΥΓΚΑ

Τὸ γεγονός ὅτι ὁ κ. Χ... δὲν ἔλαβε παντελῶς μέρος, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου κατάθεσιν στεφάνου, ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τάφου τῶν ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, διμαδικῶς ἔκτελεσθέντων ἡρώων Μεγαλοχωρίτων, διότι (ώς εἰπε)... δὲν ἥθελε... «νὰ χαλάσῃ η δουλειὰ τῶν καφενείων», ὑποχρεώνει τὸν Τσάκα κατσούκα, νὰ μὴ γράψῃ αὐτή τὴν φορὰ τίποτε ἄλλο... διὰ νὰ τονίσῃ ὅτι : τὸ γεγονός αὐτό, ἀξίζει τοῦ... «Βραβείου τοῦ Ντούτσε!» καὶ μὴ χειρότερα!

Ο ΤΣΑΚΑΤΣΟΥΓΚΑΣ